

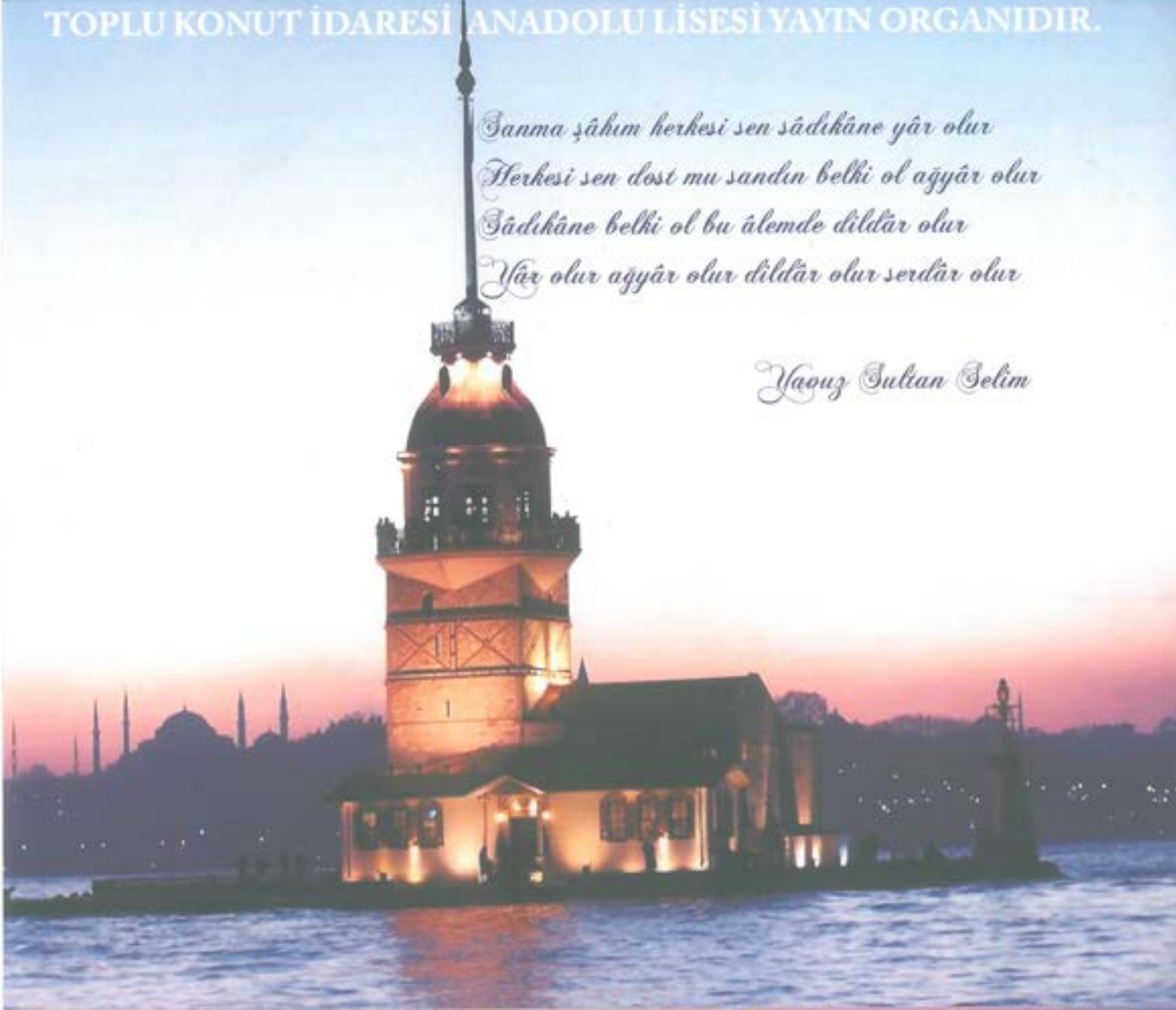

BILGECE

TOPLU KONUT İDARESİ ANADOLU LİSESİ YAYIN ORGANIDIR.

*Sanma zâhim herkesi sen sâdikâne yâr olur
Herkesi sen dost mu sandın belki ol ayyâr olur
Sâdikâne belki ol bu âlemde dildâr olur
Yâr olur ayyâr olur dildâr olur serdâr olur*

Yaouz Sultan Selim

SAYI: 3, 2009-2010

DERGİNİN SAHİBİ VE YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Toki Anadolu Lisesi Adına
Okul Müdürü
İhsan UÇ

GÖREVLİ ÖĞRETMENLER

Ökkeş KURT / Tarih Öğr.
Hatice TOPRAK / Türk Dili ve Edebiyatı Öğr.
Banu AKKAYA / Türk Dili ve Edebiyatı Öğr.
İsmail KAYMAK / Felsefe Grubu Öğr.

GÖREVLİ ÖĞRENCİLER

Kenan Polat	Merve Eryürek
Aksu Günay	Nuran Tetik
Yavuz Karacabey	Alican Albayrakoğlu
Sevgi Ünlü	Hazal Tutumlu
Sumru Ünlüevcek	Özge Kaya
Nevzat Osman Bozdemir	Kübra Aslan
Nursin Cura	Burakcan Esener

YAYIN KURULU

Ayşegül Kahya
Ezgi Başer
Merve Çanga

DİZGİ-TASARIM-KAPAK

İsmail KAYMAK
isma_ilkaymak@hotmail.com

DERGİ İLETİŞİM

tokibilgecedergisi@gmail.com

OKUL İLETİŞİM

www.tokianadolulisesi.k12.tr

Tel.: 0 312 283 30 50

E-Posta: 964415@mcb.k12.tr

BASKI

SARIYILDIZ OFSET

Tel: 0312 395 99 94-95

Ayşegül KAHYA
Yayın İletişim Kulübü
Başkanı
11 Fen B

Arkadaşlar,

Bin bir emekle hazırlamış olduğumuz okul dergimizi, beğenilerinize sunmaktan gurur duyuyoruz.

Aslında giriş yazısını yazacağımı öğrendiğimde, ilk yapmak istediğim şey; bu dergi için ne kadar uğraşıldığını sizlere anlatmaktı. Hatta daha açık sözlü olmak gerekirse başınıza kakmak istiyordum. Sırf bu yazı için, eski Türk filmlerini, kendime rol model aldım. Ben de aynı onlar gibi, saçma kelime oyunları ile kafanızı şişirmeyi(dırdır etmeyi) planlıyordum. Ta ki hafızam, bana geçen seneyi sonra da ondan önceki seneyi anlatana kadar.

Evet, ben de diğer arkadaşlarım da; eski okul dergilerini elimize alır almaz başlamıştık söylenmeye. Dergi için hiç bir çalışmaya katılmadığımız halde, her sayfasına ayrı bir kulp bulmuştuk. Ama sizler bizim gibi olmayın. Tabi ki eksiklerimiz olacaktır ve bunları fark edebilmek için, sizin eleştirilerinize ihtiyacımız var. Ama bu eleştirileriniz, kendi sınıfınız içinde boğulmasın. Dergi Toki Anadolu Lisesi'nin olunca, ister istemez sizin de imzanız atılıyor altına. Eleştirin ve sizler de eksikleri tamamlamaya çalışın. En azından, bir sonraki dergi için bizlere doküman ulaştırın. Hani her sınıfa, en az üç kere girip doküman isteyen, sonra eli boş dönen zavallı var ya, işte o benim. 11 FEN B sınıfındayım. Eleştirilerinizi ve onlara yönelik tavsiyelerinizi, bir sonraki dergi için dokümanlarınızı, hem iyi hem de kötü yorumlarınızı bekliyorum.

Emeği geçen bütün öğretmenlerimize ve arkadaşlarıma çok teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

- MERHABA / AYŞEGÜL KAHYA Sayfa1
BAŞLARKEN / İHSAN UÇ Sayfa 3
İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRÜMÜZ
KAMİL AYDOĞANLA
SÖYLEŞTİK Sayfa4,5,6
ARILARDAN TOKİLİLERE
Sayfa 7
AYŞEGÜL KAHYA/YOL Sayfa8
70'Lİ 80'Lİ YILLARIN ÇOCUKLARI
Sayfa9
YOLCULUK / FATİH AKKAYA Sayfa10
ÇİRKEF BİR YARIM DAHA /EKSİKSİZ
FAZLALIK Sayfa11
ZORSUN BE HAYAT- EKİNE/ REMZİYE
UZUNCA Sayfa12
ŞİİR/ ÖKKEŞ KURT Sayfa13
SEÇİMLER-SAFA ALDI/SOLGUN BİR GÜN
OLUYOR DOKUNCA-BURAK ESENER14
TOPLAM KALİTE YÖNETİMİ Sayfa15
KARİKATÜR SAYFASI Sayfa16
SEVGİ ÜNLÜ/KELEBEK Sayfa17
RESİM KALEMİ/SUMRU ÜNLÜEVCEK Sayfa18,19
ASLINDA ÖĞRETMENİM/EZGİ BAŞER Sayfa20
ÖZNUR OSKAR/İSİMSİZ ŞİİR Sayfa21
BİZE ANLATILMAYAN ATATÜRK Sayfa22,23
ŞAİR PADİŞAHLAR Sayfa24,25,26,27
YAKUP KADRİ KARAOSMANOĞLU VE ESERLERİ Sayfa28
KİTAP TANITIMI Sayfa29
İLGİNÇ BİLGİLER Sayfa30
BAŞARI İÇİN İP UÇLARI/ÖZGÜR GÖKÇE Sayfa31
FELSEFİ YAZILAR/AYŞEN AKTÜRK-BEYZA DÜNDAR Sayfa32
DÜŞÜNDÜREN!..DÜŞÜNEN İNSAN/İsmail KAYMAK Sayfa33
FOTOĞRAFLARDA TOKİ Sayfa34,35
UYAN VE FARK ET/BANU AKKAYA Sayfa36
HEY BİRAZ SOHBET EDEBİLİR MİYİZ! / MUSTAFA DEMİR Sayfa37
TARİH SAHNELER/SEDAT TEZER Sayfa38,39
BİLİM-TEKNİK-/YAVUZ KARACABEY Sayfa40
HİKAYE-DENEME/NURSİN CURA-ÖZGE KAYA Sayfa41
OKULDAN HABERLER Sayfa42,43
BULMACA-ZELİHAN ÇAKIR Sayfa44

Yayın ve İletişim Kulübü

Merhaba,

Bilgece, ikinci sayısıyla "Merhaba" diyor okurlarına.

Toki Anadolu Lisesi genç bir kurum. İlk mezunlarını henüz vermiş -deyim yerindeyse- çiçeği burnunda bir okul. İşimizin ne denli zor, yolumuzun ne denli uzun olduğunu; Başkent Ankara' nın birbirinden değerli onlarca Anadolu Lisesi arasında, hak ettiğimiz yere gelmek için çok çalışmamız gerektiğini biliyoruz. Okul müdürü olarak iftiharla söyleyebilirim ki, öğretmenlerimizin hepsi elleri öpülesi, öğrencilerimizin hepsi azimli, çalışkan ve sevimli.

Genç bir okul olmamıza rağmen çok yol aldığımızı da iftiharla söyleyebilirim. 2009 – 2010 Öğretim Yılı, okulumuzun beşinci dönemi. Bu gün itibariyle Toki Anadolu Lisesi'nin bütün sınıfları teknoloji sınıfı. İlk Mezunlarımızdan şu an Boğaziçi, ODTÜ, Hacettepe gibi ülkemizin en seçkin üniversitelerinde öğrenim gören; Türkiye 85. , 125. , 220. , 400. gibi dereceler yapan öğrencilerimiz var.

Eğitilmiş, kültürlü; vatanını, milletini seven; araştıran, sorgulayan, üreten; Atatürkçülüğü özümsemiş, çağdaş vatandaşlar yetiştirmek için var gücümüzle çalışıyoruz. Kitap okumanın insan hayatındaki yeri ve önemini çok iyi biliyoruz. Bu nedenle her gün, tam bir ders saati boyunca hep birlikte kitap okuyoruz.

Okulumuzda verilen yüksek nitelikli öğretimi, kuşku yok ki kültürel, sportif faaliyetlerle desteklemeyi ihmal etmiyoruz. Öğrencilerimiz, kapalı spor salonumuz ve açık spor alanlarında türlü spor etkinliklerini ders ve ders dışı zamanlarında dilediklerince ve doyasıya gerçekleştiriyorlar. Her yıl Tiyatro Kulübümüzün sahnelediği oyunlar, seyircisinden büyük ilgi ve destek görüyor. Müzik Kulübümüz gerek solo, gerekse koro çalışmalarıyla öğrencilerimizin ruhunu besliyor. Yayın ve İletişim Kulübümüz gerek internet sayfamızın sürekli güncel tutulması ve gerekse okul dergimiz Bilgece' nin okurla buluşması için içtenlikle çalışıyor. Üç yıldır düzenlediğimiz ve gelenekselleştirmeyi düşündüğümüz bahar şenliklerimizde, öğrencilerimiz doyasıya eğlenerek bir yılın yorgunluğunu atıyorlar.

Bütün bu çalışmaların yanında, okulumuzun çevresini güzelleştirmek için de çaba harcıyoruz. Okul bahçemizde şu an 1000'den fazla ağacımız var.

Bu ağaçların 200 tanesi, beş on gün önce öğretmen ve öğrencilerin kendi paralarıyla alıp elleriyle diktiği meyve ağacı fidanları.

Özetle diyebilirim ki, Toki Anadolu Lisesi'nin öğretmen, öğrenci ve velilerinde büyük bir aidiyet duygusu oluştu bile. Artık bir "Tokili olma" kültürümüz var. Birbirimizi ve okulumuzu seviyor, koruyor, kolluyoruz.

Ben Bilgece'nin okurla buluşmasında emeği geçen bütün öğretmen ve öğrencilerimi tebrik ediyor, okuruyla Bilgece'yi baş başa bırakıyorum.

Sayın İl Millî Eğitim Müdürümüz Kamil Aydoğan' ı, makamında ziyaret ettik. Edebi hassasiyetlerini yansıtan içtenliğiyle karşıladı bizi. O an, hem bir İl Millî Eğitim Müdürüyle hem de bir şairle sohbet etme mutluluğuna eriştiğimizi hissettik. Bu sohbetin sizleri, yeni ufuklara taşıyacağını düşünüyoruz...

Bir başkent eğitimcisi olarak sizce bu şehre yakışan öğrenci profili nasıl olmalı?

Güzel bir soru. Türkiye' nin başkentinde yaşıyorsunuz. Başkent pek çok olanağı var; kendine özgü bir entelektüel birikimi var, havası var. Dolayısıyla bu öğrenci bu imkânlardan faydalanan, Türkiye ortalamasının üstünde bir öğrenci olmalıdır.

Göreve başladığınız günden itibaren, edebiyat alanında kazanımlar arttı. Bu, Şiir Olimpiyatları' yla başladı. Başka hangi etkinliklerle devam edilecek?

Eğitim işi, birikim işidir. Hangi iklime doğru sürüklerseniz eğitim ortamı, yöneticiler, okul müdürleri, il müdürleri, ilçe müdürleri oraya doğru şekillenir. Biz edebiyat, sanat, okuma, kültürel değerleri yaygınlaştırma gibi bir iklime doğru götürüyoruz. Biz kültürel derinliği olan bir toplumuz. İnanılmaz bir birikimimiz var toplum olarak Bu birikimi yeni kuşaklar fark etsin istiyoruz, ama yeterince fark ettiğini söyleyemeyiz. Bu dersi aşan bir şey. Kültürel birikim kolay elde edilemez, özel çaba gerektirir. Liseyi bitiren bir çocuğun Türk klasiklerini okuması, Mevlana'yı bilmesi lazım. Yusuf Has Hacıp diye birisi var mesela, Kutadgu Bilig var. Bunları sadece duyuyor çocuklar ama Yusuf Has Hacıp Kutadgu Bilig' te ne anlatmış bunu bilmiyor, bunları bilmesi lazım. Bunlar öz ve öz bizim değerlerimiz, bizim için çok önemli değerler.

Şiirin hayatınızdaki yeri nedir? Sizi en iyi anlatan şiiriniz hangisi?

Bu zor bir soru. Şiirin hayatımdaki yeri doldurulamaz. Bütün şiirler anlatır beni, kendi şiirlerim var. Meşhur bir şiirin var, kendini tanımakla ilgili. Tanışmak şiiri. Her şeyi anlatıyor.

İnsanlar "Bir kitap okudum, hayatım değişti." tarzı cümleler kuruyor. Sizde böyle dediğiniz bir kitap var mı?

Hayalleri Olanlar Asla Uyumazlar, Pat Mesiti. Ben yıllar önce o kitabı okudum, gerçekten hayatım değişti. Daha pozitif oldum, kendime güvenim arttı. Sonra o kitabı defalarca okudum.

Birçok kitap okudum, doğu klasiklerini, bizim kendi klasiklerimizi...Mevlana'yı çok okuyan bir insanım. Mesnevi Şerhi elimden düşmez. Aşağı yukarı her gün okurum bugün de dâhil. Bir pasaj, bir metin, bir paragraf okurum muhakkak ve o bana güç verir. Millî Eğitim Bakanlığı'nın yayımlarından da çıktı. Batı klasikleri Dostoyevski, Tolstoy, Balzac, Stendal, Flaubert ... Onları da okudum. Ama bu kitap bende, inanılmaz samimi bir etki yarattı. Baş tarafında şöyle bir cümle var. Diyor ki: "Her sabah kalktığınızda, aynanın karşısına geçin ve ben daha değerli şeyler için yaratıldım, her gün bunu kendi kendinize tekrarlayın." Ben, daha değerli şeyler için yaratıldım... Bu beni etkilemiştir. Daha değerli şeyler için yaratıldığımı inanıyorum.

Biz öğrenciler eğitim sistemindeki değişimin hızını yakalayamıyoruz. O yüzden umutsuzluğa düşüyoruz. Bu değişkenlik ve bunun öğrencilere olumsuz yansımaları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Eğitim değişmek zorunda, sistemler de değişmek zorunda. Bakın şimdi, Avrupa Birliği ülkelerine. Orada ilk duyduğum 'Şu alanda reformlar yaptık, şu alanlarda da yeni reformlar yapma çalışması içerisindeyiz.' Eğitim sürekli değişen bir sistemdir, dinamik bir sistemdir. Eğitim değişmek zorundadır. Bu değişime öğrencilerimizi, daha çok hazırlamamız gerekiyor. Geleceğin insanı kavramı, bugün çok geçerli. Bunun için, bugünün insanını değil de geleceğin insanını yetiştiriyorsun. Geçmişte bizim hayatımızda olmayanlar, bugün var. Siz yetişkin olduğunuzda, 30 yıl sonrasında bugünü hayretler içinde anacaksınız, hiçbir şey yokmuş diyeceksiniz. Eskiden televizyon, cep telefonu yoktu. Çoğu evde telefon bile yoktu, biz sizin yaşınızdayken. Bugünkü durumu görüyorsunuz. O kadar kapalı yaşıyorduk ki, dünyayı sadece yaşadığımız yerden ibaret sanıyorduk.

Şimdi dünyada her yere gidebiliyoruz. Dünya bir köy kadar oldu, bu bakımdan değişim zorunlu. Buna ayak uyduranlar ayakta kalacak, zaten öğrenciler de ayak uydurmak zorunda ...

Kitaplarınızı incelediğimizde kişisel gelişimle ilgilendiğinizi görüyoruz. Sınav sistemi nedeniyle kendimize güvenimizi kaybediyoruz. Bize önerebileceğiniz şeyler neler?

Sistemimizin sınav odaklı olmasına üzülüyorum. Önce bunu söyleyeyim, sizin duygularınıza tercüman olayım. Sınav bir araç olmalı, amaç değil. Bu durum karşısında da, sizin gibi idealist öğrencilerimiz geldiği zaman söyleyecek söz bulamıyoruz. Çünkü en sonunda, sınava odaklanmışız ve sınavı kazanmak zorundayız. Biz ne söylersek söyleyelim, Çocuğumuz bilinçaltında haklı olarak "Tamam." diyor. "Kitap okumam lazım, kültürel değerlerimi geliştirmem lazım, projeye önem vermem lazım, ama üniversite sınavımı da kazanmam lazım."

Bizlerden, karşımızdaki sınavları kazanabilmemiz için; sürekli test çözmemiz bekleniyor. Ama yapılan araştırmalar, test çözenin insanın hayal gücünü yok ettiğini, hazırcılığa sürüklediğini gösteriyor. Sizce gençler, en üretken dönemlerinde,kaybettikleri hayal güçlerini ,nasıl geri kazanabilirler?

Okuyarak. Test baskısını ancak kitap okuyarak yenebilirsiniz.

Sizinle ilgili yaptığımız araştırmada, zorluklarla yoğrulmuş bir hayat hikâyesi ile karşılaştık. Bu hayat hikâyesi romana çevrilse bu romanın ismi ne olurdu?

Kısk Vadisi'nden Yükselen Ses. Kısk Vadisi, Cenem Nehri'nin aktığı çok derin bir vadi. Bu romanı yazmayı plânlıyorum. Ben, insan hayatının çok değerli olduğunu düşünüyorum. Yaşamındaki zorluklar da çok değerli; ama bizi bir yere taşıyanın, o zorluklar olduğunu düşünüyorum. Zorluklar insana direnç ve ayakta kalma gücü veriyor. Zorluk benim için önemli değil. Zaten, ne kadar varsa yaşamışım. En fazla ne olabilir ki. Onun için önümüze bakıyoruz, bizim hedeflerimiz var. Kendini tanıyan kendine güvenen dünyayı tanıyan insanlar yetiştirmek. 30 sene sonra, dünya öyle bir hal alacak ki; artık birkaç dil bilenler, mesleğini çok çok iyi icra edenler aranacak. Bu arada kişinin kültürünü de kaybetmemesi gerek. Sen bu toprağın çocuğusun ve bu ülkenin bir vatandaşısın. Ülkenin çıkarları, senin için çok önemli olacak. Çocuklarımızı, buna hazır hale getirmemiz lazım. Ben 20-30 yıl sonrayı, referans gösteriyorum, 20-30 yıl sonrayı önemsiyorum. Bizim yaşadığımız zorluklar geçmişte kaldı. Çocuklarımız bize göre daha şanslılar. Bu şanslarını, onlara hatırlatmak lazım.

Bu romanın en etkileyici bölümü neresi olurdu?

Roman daha yazılmadı; ama günlükler yazıyorum. Roman için, hep kafamda ve gündemde bir hayalim var. Ben aslında müdürlükten önce, yazar olmayı hep düşünmüşümdür. İşimi seviyorum, ama kendimi öncelikle yazar olarak görüyorum. Bir günümüz, bir kitaptır. "Kamil Aydoğan'ın Bir Günü" diye girişimde buldum, yazayım dedim, fırsat bulamadım. Bir gün içinde o kadar çok şey oluyor ki aslında.

Biz farkında değiliz bunun. Sizlerin hayatı da, benim hayatım da aslında ne kadar dolu geçiyor. Sadece dışarıdan gördüklerimiz, yaşadıklarımız değil; iç dünyamızda oluşanlar, duygusal dünyamızda oluşanlar... Ama biz, sadece dışarıda olanları görüyoruz. İç dünyamızı da kattığımız zaman, inanılmaz zengin bir gün yaşıyoruz. Olumlu ya da olumsuz önemli değil. Bunların, yazıya döküldüğünü hayal ediyorum. Aslında, her insan her gün bir kitap yaşıyor, elbette bunun farkında olanlar için.

Çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu bir ülke olmamıza rağmen, bilimsel gelişmelere yeteri kadar önem verilmiyor. Gençlerin bilimsel üretkenliğini artırmak için, yeni projeleriniz olacak mı?

Elbette projeler var. Proje kültürünün de yaygınlaşması lazım. Ben onun için, çok çalışıyorum. Ankara' da geçen seneye göre bu sene, üretilen projeler ve toplam kalite yönetimi anlamında, -bu benim eserim- proje yarışması anlamında %200 artış var. %200 çok önemli bir artış. Proje kültürünü yaygınlaştırmak için, çocukların proje üretmesine destek olmak lazım.

Sizce Ankara' nın öncelikle çözüme kavuşturulması gereken eğitim sorunu nedir?

Ankara' nın 'çok önemli ve öncelikli' diyeceğimiz eğitim sorunu bu sene itibariyle bulunmamaktadır. Geçen sene sorsaydınız temizlik ve güvenlik diyebilirdim. Ama bu sene bunları hallettik. Öğretmenlerin ve idarecilerin daha fazla eğitilmeleri, kişisel gelişimlerini tamamlamaları ve her yıl hizmet içi eğitim sürecine dahil olmalarının, önemli olduğunu düşünüyorum. Türkiye' nin en önemli konusu ,Öğretmenlerin niteliklerinin artırılması' dır.

Bizlere son öğüdünüz nedir?

Bol bol kitap okuyun. Testin altında ezilmeyin. Test insanı bir yerlere götürmez; ama kitaplar götürür.

Yoğun çalışma temposunda, bize vakit ayırdığınız ve sorularımıza içtenlikle cevap verdiğiniz için çok teşekkür ederiz.

Ben teşekkür ederim. Başarılar dilerim.

TANIŞMA

kendini tanıyınca ağaçları, kuşları tanırsın,
sonbaharları,
altın sarısı yaprakları,
uzaktan, gelinliğini giymiş kızlara benzeyen,
karlar düşmüş dağları
ve karnicileri
ve böcekleri

bulutları
tanırsın.

kendini tanıyınca,
anneni ve kokusunu jütağaçlara sığmayan,
içindeki şir damlacıklarını karlar gibi sıvıran,
ve geçen zaman gibi köpüren
acıyı,
sevinci,

umutları tanırsın.

kendini tanıyınca,
aşkı tanırsın şarkılar arasında gelip giden,
mavi bir hüznü dökülür yüreğinden,
kuşlarla ve ırmaklarla anlatırsın
açılan bir mektubu,
gülümsersin.

karanlığın üzerine doğan ışığı tanırsın.

kendini tanıyınca,
yağmurlar yağar evlerin saçaklarından,
ağlayan bir çocuğun gözleri titrer içinde,
tek odalı bir ev güncer düşlerine en çok,
en çok seni anırsın,
herkes gibi.

kendini tanıyınca,
egilim için bakarsın,
aynalarda çoğaltır yüzün,
carsılara sığmayan bir akindiyi paylaşırsın,
yasın tabii bir ses düşer peşine,
ağlırsın
İslamınat yüreğin.

kendini tanıyınca
her şeyi tanırsın.

Arıların(!) mücadelesi...

500 gram bal için arılar, 3 milyon 750 bin defa çiçeğe konuyor.

Bir kg bal için ise 40 bin tane arı, 6 milyon çiçeği dolaşüyor. Bal arıları, bir peteği doldurabilmek için 100 milyon çiçeğin nektarını emiyor ve 100.000 km kanat çırpıyor. Bu deli çalışmanın arasında, dönüp dönüp . " Öbür arı benim kadar çalışıyor mu?" diye kontrol etme gereği de duymuyorlar.

Sadece hedeflerine odaklanmışlar! Neredeyse kölesi olduğumuz bilgisayarlar, saniyede 16 milyar aritmetik işlem yaparken, bilgisayarın doğadaki rakibi bal arıları; bu sürede daha az enerji harcayarak, 10 trilyonluk işlem yeteneğine sahip. Demek ki bilgisayarda hala Bill Gates'in keşfedemediği bir şeyler var...

Bir koloninin pazarlanacak 1 kg bal üretmesi ve yaşamını sürdürebilmesi için, 8 kg bal tüketmesi gerekiyor. Bu da koloninin 6 kez dünya çevresini dönmesi demek...

Onlar bu işi canla başla yapıyor ve genetik olarak nesilden nesle aktarılmış bir tembellik asla söz konusu olmamış! Bu arı(!) tophuluğunda cinlik yapmak için "Birkaç saat oyalanıp sonra çalışırım." diye petekte gezinene de şimdiye dek rastlanmamış.

Herkes güneşin 'Kalk' ziliyle çalışmaya başlayıp, güneşin 'Paydos' ziliyle dinlenmeye çekiliyor.

Hiçbir arı; "Çalışıyorum çalışıyorum, daha bir kârını görmedim ağabey..." dememiş, birlikten ve kovandan çıkıntını alıp, başka yollara düşmemiş, tek başına çiçek çiçek dolaşıp, kârını doyurmaya kalkmamış!

Karşı kovandaki çalışkan arıları kıskanıp pes etmemiş! Arı, vücut ağırlığının 330 katı yük çekiyormuş.

Her bir petek gözünün, altıgen prizma şeklinde inşa edilmesi; esas peteğin direncini sağlıyor, bu nedenle kilolarca balı rahatlıkla taşıyabiliyormuş.

"Gerçekten de en az balmumu harcayarak, maksimum ölçüde bal depolamak için en uygun şekil, arıların inşa ettiği altıgen prizmadır." diye onaylıyor fizikçiler.

Hadi bakalım arılardan özür dileyelim Tokililer, onlara 'hayvan' dediğimiz için. Onlar bir düzen tutturmuş, milyon yıldır hayatına fesat sokmadan sürdürüyorlar sorumluluklarını...

Siz hiç sorumsuz bir arı gördünüz mü?

YOL

Ayşegül KAHYA İFEN B

Bir yolda yürüyorum yanımda hayalimle,
Önce hayalim uçtu, sonra umudum düştü yere,
En son da gururum...

Yağmur yağdı, çok ıslandım,
Sonra umudum ıslandı,
En çok da gururum,

Sırlılıkları devam ederken yola,
İlikle rimde hissettim ,ıslanmış gururumu.
Islanırken ağırlaşır, umutlar ve gururlar,
Taşıyamadım onları, devam edemedim yola.
Onları orada bırakıp gitmek istedim, gidemedim,
Kurusunlar diye bekledim...

Çok bekledim.

Kurudular ama eskisi gibi olmadılar, olmayacaklar da...
Anladım artık, gözlerden akan yağmurlar iz bırakır
bizlere,
Onlarla ıslanan umutlar ve gururlar nemli kalırlar.

devam ediyorum...

Giden hayaller yerine başkaları geldi.
Kocaman bir rüzgar esti gözlerimde,
Yağmur bulutları uzaklaştı.
Artık güneş alıyor bakışlarımda,
Mutluluk ve hüznün birlikte huzurlu,
Gururumla umudum birazcık nemli,
Ama olsun o nem lazım bana.

Eğer bir gün biri ,yürüyorsa yağmurlu bir yolda,
Şemsiye açacak hayali de ,uçtuysa yanından,
Şekerden umudu eridiyse ve sırlılıkları gururu
ellerindeyse,

Sakin merak etmesin, tamamen iyileşmese de,
İçine su katılmış umutlar ve gururlar,
Ona iyi gelecek, onu büyütecektir

Nasıl oldu da hayatta kalmayı başardınız?

Arabaların emniyet kemeri, kafalıkları ve kesinlikle hava yastıkları yoktu.

Arka koltuk tehlikeli değil de eğlenceliydi.

Bebek yatakları ve oyuncaklar renkliydi ya da en azından kurşunlu, muhtelif zehirli maddeler ile boyanmıştı.

Prizlerin, araba kapılarının, ilaç şişelerinin ve kimyasal ev temizleyicilerinin üzerinde çocuk kilitleri yoktu...

Kasksız bisiklete biniliyordu.

Steril su şişelerinden değil de, bahçe hortumundan ya da muhtelif başka kaynaklardan su içiliyordu.

Oyun oynamaya çıkmanın tek şartı, hava karamadan önce eve dönmektir.

Cep telefonu yoktu ve hiç kimse nerelerde gezdiğimizi bilmiyordu. İnanılmaz!

Okul öğlen bitiyordu ve öğlen yemeği için evimize geliyorduk.

Bir sürü yaramız, kırılmış kemiğimiz ve kırılmış dişimiz vardı, fakat hiçbir zaman birileri bu yüzden mahkemeye verilmiyordu...

Kendimizden başka kimse sorumlu değildi...

Bolca tatlılar ve tereyağlı ekmekler yiyorduk ve gerçek şekerli içecekler içiyorduk ve hiç kilo sorunumuz olmazdı; çünkü hep dışarıda oynardık...

Dört çocuk bir limonatayı paylaşabiliyorduk, aynı bardaktan içebiliyorduk ve kimse bu yüzden ölmüyordu...

Playstation, Nintendo 64, X boxes, video oyunlarımız, 99 kablolu kanalımız, Dolby surround, cep telefonumuz, bilgisayarımız, internette chat odalarımız YOKTU.

Bunların yerine ARKADAŞLARIMIZ vardı bolca!

Yürüyerek veya bisiklet ile uzakta oturan arkadaşlarımızı ziyaret edebiliyorduk, kapılarını çalıp, hatta çalma- yarak içeri girip onları oyun oynamaya çağırabiliyorduk! Evet dışarıda, o acımasız korkunç dünyada! Korumamız olmadan! Nasıl mümkün oluyordu bu?

Tek kale üzerine maç yapardık ve birisi takıma alınmadığında psikolojik sarsıntı oluşmuyordu ya da dünyanın sonu gelmiyordu.

Bazı öğrenciler, diğer öğrenciler gibi başarılı değildi ve sınıfta kalabiliyordu. Fakat bu yüzden kimse Psikologa ya da Pedagoğa gönderilmiyordu.

Kimsede Disleksia (konsantrasyon sorunu veya hiperaktivite) yoktu, basitçe o okul yılını tekrarlıyordu.

Özgürlüğümüz, üzüntülerimiz, başarılarımız, görevlerimiz vardı... Ve bunlar ile yaşamayı öğreniyorduk.

Nasıl oldu da bütün bunlara rağmen, hayatta kalmayı başardık?

Ve daha da önemlisi, kendi kişiliğimizi; bu şartlar altında nasıl oldu da geliştirebildik?

Sen de bu kuşaktan mısın?

**BİZ,
ÇOK GÜZEL
VE
MUTLU
BİR ÇOCUKLUK
YAŞADIK,
DEĞİL Mİ?**

YOLCULUK

*Ceylan gözlü eliflerin bakışlarında,
Masum ümitler sevdaya yol alır.
Çatlayan kalemlerin kulaklarında;
Harikuladenin sesi yankılanır.
Kavruk, tozlu tepelerin gelincik ailesi,
Hazanla meçhule yola koyulur.
Ve fersiz mumlar rüzgârda uyur.
Yenik ruhları hayaller ayutur.
Avuçlarımda hoş ve olgun huzur.
Zaman sancılarla, yeni ruhlar doğurur.
Köpüklü derelerin törpülenmiş çakılları,
Başın sonunda, kendini toprakta bulur.
Kimsesiz çocukları, edebi masallar
uyutur
Masallarla büyüyen çocuklar, büyük
adam olur.
Ve fersiz mumlar, rüzgârda uyur.*

Fatih AKKAYA

Türk Dili Edebiyatı Öğretmeni

BİR ŞARKIDAN

Bir şarkıda duymuştum,
Herkes kendince
göçermiş bu
yeryüzünden,
Sen, bence göçtün

ÇİRKEF BİR YARIM DAVA

Bir kalem daha ilirdim uğun.
Bir özlem, bir umut, bir kader daha.
Hem sen gün dediğime bakma,
Bakma geceleri yazıyorum hep.
Gündüzler de ıssız çoğu zaman da,
En çok geceleri üşüyor,
En çok, geceleri yanıyorum.
O saatleri en iyi ben bilirim.
Yelkovanların hep yalnız yürüdüğü,
O başı sonu bir acımasız yılları.
Önce bir ağırılık çöker; olan, olmayan her şeyin üstüne,
Sonra; evli evine, köylü köyüne misali.
En iyi ihtimali
Yarıma kadar ışıklı pencerelerdir gecelerin.
Sonra, çirkef bir ya daha ne olmuşluğa tahammülü vardır,
Ne olmaya umudu.
Birazdan onlar da,
Ne ilk ne son ölümün,
Ne ilk ne son pırıltıları da söner.
Şimdi klasik bir yalnızlığın şaşırtıcı kalabalığıyla,
Sözde isteksizce bir boğuşma,
Ve her halükarda nefessiz kalma vaktidir.
Her defasında daha iyi tanırın düşmanını,
Ama nedense her defasında
Bir nefes, bir hayat fazladan boğulursun.
Biliyor musun?
Ne varsındır aslında,
Ne yok olursun.

BEYAZ YALAN

Hiç tanışma yıldönümü kutlamadık ki biz,
Biz kasaca hayatın son nefesiyiz.
Sadece bir yalana ortağız şimdi,
Uzunca, ölümlerin habercisiyiz.

İyi ve kötü günler için bir söz vermedik,
Onun oyunağı yokmuş, ben sıkıldığımdan,
O oyuncak bulmuş yine, ben yorulduğumdan
Uzanmadık biz hiç pembe çimlerde.

Haberim yok ayrılmışız dün gece
Haberim yok, dilime bir şarkı dolanmış.
En sevdiğim yeri en sonu,
Anladım böylece,
Beyaz yalanmış.
Tüm aşklar beyaz ama,
Beyaz yalanmış...

HIÇ... OLMADIM

Ağır aksaktı tüm ağlamalarım,
Tüm dizelerim fazlaca kararsız,
Gümüş bir kızılık hep aklımda,
Aklım karşılıklı sevdalardaydı çok kez.
Ölümüm adımım anlamındaydı,
Hep başucumdaydı adım,
Adım Fatih'ti,
Hiç fatih olmadım,
Yalnız kalbim o kızılıktaydı.

Ekşiksiz F. Azgünelik

Zorsun be hayat, bazen de öyle boşsun ki; girilesi bir yer olur toprak.

Hoşsun be dünya, baharın öyle renkli ki; içilesi bir ilaç olur, kışların bitmeyeceğini bile bile... Mutluluk öyle uzak ki, uzanasım gelmiyor. Bazan geleceğe öylesine bitkin ve umutsuzca bakmama rağmen, bu güzel baharda-cemre toprağa da düştü ya- doğa kendisini yeniden yaratmaya başladı ve yeniden doğuşun türküsünü fısıldıyor her tarafa. İşte bu renklilik, insana da ayı bir canlılık veriyor, umut veriyor. İnsan her zaman, umuda bir şans vermeli üstelik.

Hayatın bize verdiklerine, biz ne katabildik? Bence asıl sorun bu. Hayatın, bizden öyle çok şey beklediğini de zannetmiyorum. Küçük ama önemli katkılar olması bence yeterli. Esen yele göre fetva değiştirmek yerine, verilmemiş hakların alacaklılarının yanında olmak lazım. Bireyin toplum içindeki kimliğini, bulunduğu yeri ve ilişkilerini sorgulayıp yorumlarken; verili, tanımlı, kuralların sınırladığı hayatla da hesaplaşmak gerekiyor. Bu hesaplaşmada kişi, üzerine düşeni iyi yapmalıdır. Yazarak, çizerek, göstererek, oynayarak... Sorulara duyarlı olmak gerek. Gerçi duyarlılık, tehlikeyi de beraberinde getiriyor. Çünkü duyarlı insan, mutsuzdur çoğunlukla. Gelip geçici olanın mutluluk değil, mutsuzluk olacağını bilir. Mutsuz insan tehlikelidir. Hayatı değiştirmek ister ya da değiştirilmesi gerektiğinin farkındadır. Burada da işin içine felsefe girer-sanki felsefesiz hayat varmış gibi-

Rey Billington, "Bir mutsuzluk koşulunu kabullenmek, psikolojik bir imkansızlıktır." der. Kendi hayatımızda asıl olan, sevdiğimiz 'şey'lerin kalıcı olabildikleri sürece uçucu olabilmeleri değil midir? Mutsuzluğun, hep ön koşul olarak beslendiği hayatımızda geçmiş duygusunu, Wim Wenders'in "Berlin Üzerinde Gökyüzü" adlı filminde, imkansızlığın mutsuzluğa, mutsuzluğansa gitikçe büyüyen bir 'büyü' ye dönüşümü olarak görürüz.

'Hayatı değiştirmek lazım' doğru, değiştirilmesi gereken çok şey var. Fakat önce, kendinden başlamak gerekir. Bu nedenle önce, içinden başlamalısın. Zaten en zor yolculuk da, içe yapışları değil midir? İşte, içine yapacağın bu yolculuğunda boşlukları iyice doldurursan; sorun büyük ölçüde giderilmiş olur. O zaman, belki bize bahsedilen bu hayatın ve nimetlerin kıymetini biliriz. Küçük anların peşine düşmez, onları ert etmeyiz.

Hey genç; küçük anlar için küsülmez hayata. Hem seni bekleyen hayat, sana daha neler gösterecek. Haydi, bugün bunları bırak çocuk. Uzat ellerini yarma; ama hayata çok da fazla anlam yükleme. Herkes olanı olduğu gibi kabullenip, kendi payına düşeni yaşamıyor mu?

Oğluma

EKİNE

Sen daha farkında olmasan da,
gözlerinin müjdesinin.

Ben yüreğimde hissediyorum
parlaklığını.

Hani bazen sevmek, öpmek anlamsız kalır ya,
İşte o zamanlarda "canıma katmak" istiyorum.

Senin yürüyüşünde, saflığında,
hele de gülüşünde,

Binlerce yılın umudunu görüyorum.

Sana rağmen senin adına bir gelecek
çizmek hoş değil

Ama yine de biliyorum,

Toprağına yakışır bir fidan olacaksın.

Gözlerinin parlaklığı, gülüşünün sesinde,
umutlar dalgalanıyor.

Toprağını ele vermeyenlerden olacaksın,

BİLİYORUM.

Remziye UZUNCA

Türk Dili Edebiyatı Öğretmeni

Beklediđin ben değildim,
Beklenen de gelmiyordu.
Mısır koçanları gibi,
Anlamsız kalıyorduk
birbirimize..
Ben, renklere anlam
verirken,
Sen, çağrılarında yalnız
kalıyordun.
Belki farklı bir açıdan,
Bakmak lazımdı.
Baharlar getireceđini
Söylediđin sevgilin
Bir deniz köpüğüne
Yenik düşmüştü
Eğer bu kadar çelişki
Öldürmüyorsa beni
Elveda güneş
Ve boğul deniz

Ökkeş KURT
TARİH ÖĞRETMENİ

SECİMLER

Her insan, labirentin kapısında başlar hayata. Çevremizdeki herkes bize, labirentin bir başka yerinin haritasını verir. Sana düşen en önemli görev, haritaları doğru birleştirmektir. Sonuçta çıkmak istediğin kapıyı, kendin seçeceksin. Eğer, kapısına gitmeye dayanamayacağın bir yol seçtiysen; o an hayatının hatasını yaparsın. Çünkü geriye dönüş yoktur.

Yola çıktıktan belli bir süre sonra, geride bıraktığın insanlar gözükmez. Sadece, sağ elindeki mum ve sol elindeki haritayla kalırsın. Eğer hata yaptıysan, harita seni şaşırır. Ve yolun sonuna geldiğinde, büyük bir umutsuzlukla geriye dönüşün olmadığını fark edersin. Yapabileceğin hiçbir şey kalmamıştır. Artık haritanın bir önemi yoktur. Mum ışığını kaybeder. Duvarlar, yavaş yavaş sonuna yaklaşır...

Seçimlerini daha şimdiden yanlış yapan, birçok insan var. Ben 'Maası iyi ve iş garantisi var.' diye doktor olmak isteyen çok insan tanıdım. Ancak seçim yapmak bu değildir. "Doktor olacağım." diyen kaç kişi, ölmüş olan bir insanın annesine "Üzgünüm oğlunuzu kurtaramadık." demeye dayanabilir. Avukat olacağım diyen kaç kişi, boşanma davasında eşlerin çocuğunun yüzündeki masumiyete katlanabilir?

Birçok çift, hayatını paylaşma sözü verdiği kişiye beddua ediyor. Geçmişte yaptıkları hatalar yüzünden, hayatları cehennemden farksız. Ancak geriye dönüş yoktur.

Bir gün eski evimizin önünde, arkadaşlarımızı beklerken kapıcımızla karşılaştık. Uzun bir süre sohbet ettikten sonra, bir sigara yaktı ve şöyle dedi: "Ne yapacağım ben? Hayatım cehenneme döndü. Bazen son kata çıkıp, atlayasım geliyor. Keşke senin yaşında olabilseydim, keşke bunların hiçbirini yaşamamış olsaydım. Her sabah kalkıp birinin emrinde çalışmak, çok gücüme gidiyor. Senin yaşındayken hayallerim vardı. Vatani ben kurtaracaktım; ama bunları gerçekleştirmeyi hiç düşünmedim. Keşke yeniden seçme hakkım olsa..."

Bunları çok düşündüm. Eskiden insanlara, doğruyu yanlış gösteren çok kimse yokmuş. Şimdi etrafta bu kadar çok örnek varken, elimde bu kadar çok harita varken saçmalamayıp; hiç bilmediğim karanlık bir yola girmek istemiyorum.

Sen sen ol, seçimlerini yaparken bir defa düşünme. Hayatım cehenneme çevirmeni istemem.

Safa ALDI
656-11/TM/A

Solgun Bir Gül Oluyor Dokununca
Saat durmuş bir yerlerde gitmiyor.
Bulutlar görüyorum, kapanan gözlerimin arasından.
Bir anda ellerim büyüyor sanki; sonra kafam, burnum...
Uzaklaşıyor sanki benden vücudum.
Yataktan kalkıyorum.
Pencerenin başındayım.
Sonra neden soluyorum...
Sokaklar geçiyor, insanların içinden.
Binaların içi, insan vitrinlerin önü insan.
Yok sıkıntım başka benim.
Yan odadaki pencereye koşuyorum.
Sisler Bulvarı'na bakıyorum.
Birden onu görüyorum.
Atlıyorum dışarıya pencereden, uçan halı alıp götürüyor beni.
Sisler Bulvarı'nda kaybediyorum onu.
Bir şey düşürmüş giderken. Bir mendil...
Eğiliyorum, solgun bir gül oluyor dokununca...
Bağra bağra koşuyorum arkasından.
Bir rüzgâr savuruyor beni.
Bu sefer kendimi karanlıkta buluyorum.
Birden yanıyor lambalar sonra neden;
Sonra neden öksürüyorlar?
Sokak lambaları birden sönüyor tekrar.
Yıldızlı gökyüzü ortaya çıkıyor.
Gökyüzünden yıldızlar düşüyor bir bir.
Topluyorum toplayabildiğim kadar: bazıları inatçı...
Solgun bir gül oluyorlar dokununca...
Sonra neden sönüyorlar...

Uzaktan bir çocuk geliyor;
Harbe giden sarı saçlı çocuk.
Kulakların duymuyormuş meğer, hissetmedim kulaklarımı.
Büyüdüler birden.
Ama ben...
Ben en çok neyin sesini severim bilir misin?
Ben en çok Ney'in sesini severim.
Tekrar uzaklaştım.
Bahara doğru yine gelirim.
Belki yeni çiçek açmış olur ağaçlar.
Deniz kokusu da gelir belki.
Sonra denize atarız belki kendimizi.
Bir gemi uzaklaşır, bir şilep;
Sızar belki gözlerinden.
Ve aklına gelir birden
Aklına gelir birden.
Düşüyorum böylece...

Sokak lambaları öksürüyor hala.
Burnumda yanık kokusu.
Bir ışık görüyorum...
Uzattıyorum elimi solgun bir gül oluyor dokununca.
Ama hayır hala pencereyim yanındayım.
Şeytan diyor ki: "Aç pencereyi; Bağır, bağır, bağır; sabaha kadar".
Ölsem şöyle birden, bir gece yatsam sabah kalksam ne olur?
Nedensiz varlığım nedensiz sonumun nedeni olmalı diyorum
sessizce...
Sessizce geçen yaşantımın kabuğunu değiştirme mevsimi
Sessizce soruyorum, sonra neden susuyorlar...
Ama soruyorum...
Sonra neden soluyorlar?
Yatmadan karar verdim yarın kırlara gidip uçurtma uçuracağım.
Ağaçlara taş atacağım.
Belki ağaç taşımı yer.
Olsun ben taşımı isterim.
Senden gelen hediyeyi açmalıyım şimdi, uzanıyorum almak için.
Solgun bir gül oluyor dokununca...

OKUL YÖNETİM GELİŞİM EKİBİ ÇALIŞIYOR!

Biz, 2005 yılında kurulan bir okul olarak; ilk günden itibaren, her yönden kaliteli bir okul olma felsefesini benimsedik ve Toplam Kalite Yönetimi anlayışıyla üç yıllık stratejik plânımızı hazırladık.

Bu plânı hazırlarken, tüm paydaşlarımızın (öğrenci, veli, öğretmen, okul aile birliği vb) görüş ve önerilerini dikkate aldık. Bu çerçevede, memnuniyet anketleri uyguladık ve böylece eksiklerimizi belirledik. Her biri büyük özveriyle çalışan, iyileştirme ekiplerimizi kurduk. Okulumuzun, her geçen gün birçok yönden kalitesinin arttığını; tüm paydaşlar olarak gözlemliyoruz. İşte 2005'ten bu yana, Toplam Kalite Yönetimi anlayışıyla gerçekleştirdiklerimiz:

Okulumuzdaki Okuma Saati Uygulaması, 2008 TKY ekipleri dalında; ilçe birincisi oldu. İl genelinde ilk 8'e girdi. TKY çalışmaları sonucunda okuma saatini, bir ders saatine çıkardık.

Okuma Alışkanlığını Geliştirme Ekibi, en çok kitap okuyan öğrencileri kitapla ödüllendirdi.

2008-2009 Eğitim Öğretim Yılında yaptığımız anketler sonucunda, okulumuzda yemekhane ihtiyacı olduğunu tespit ettik. Bu amaçla, 2009-2010 Eğitim Öğretim Yılında okul yemekhanesi kuruldu.

Okul Ortamını Geliştirme Ekibi'nin özverili çalışmalarıyla, 2008-2009 okulumuz bahçesine 200 adet ağaç dikimi yapıldı. Ayrıca bu yıl damlatma usulüyle sulama projesini hayata geçirmek için çalışma yapılmaktadır.

2009-2010 Öğretim Yılında Müdür Baş Yardımcısı Ökkeş Kurt başkanlığında "Bir Ağacın Olsun" adlı bir kampanya düzenlendi. Bu kampanya sayesinde okulumuz bahçesine, meyve, ceviz, himalaya sediri türlerinde olmak üzere; toplam 267 adet ağaç dikildi.

Teknoloji Ekibinin çalışmaları sonucunda, tüm sınıflarımıza projeksiyon ve bilgisayar temin edildi. Aynı ekip okulumuza, öğretmenlerin kullanımına sunulmak üzere, 3 adet seyyar akıllı tahta kazandırdı. Bunların kullanımı konusunda tüm öğretmenlere eğitim verildi.

Aynı zamanda, Okul Ortamını Geliştirme Ekibi ve velilerimizin katkıları ile 9. sınıflarımız yenilendi. Böylece öğrencilerimiz, ev ortamında ve sıcaklığında ders yapma imkânı buldular.

TKY olarak, okulumuzu en ileriye götürmek için; çalışmalarımız devam edecektir.

Misyonumuz
Biz,

Atatürk ilke ve inkılablarına bağlı, ülkesini ve milletini seven, toplumun ilke ve değerlerini benimsemiş, sağlıklı, mutlu, çağdaş ve üretken yurttaşlar yetiştirmek için varız.

BİZ, SİZİ geleceğe hazırlamak için varız.

SİZCE

Bir tırtıl... Nereye gideceğini, ne yapacağını bilemeyen... Yeni doğmuş bir çocuk. İnanılmaz güzellikte. Kimi zaman bir ağacın dalında, kimi zaman bir çiçeğin üstünde... Hiç yerinde duramayan, sürekli büyümek isteyen... Sanki, büyüdüğünde hiç derdi olmayacakmışçasına umut dolu...

Gün gelir, artık büyüme vaktidir. Ama dünya düşündüğü kadar temiz, umduğu kadar güzel değildir. Kırılmaya başladığını fark eder. Korunmaya ihtiyacı vardır, etrafına bir kozâ(duvarlar) örülür...Hiçbir kötülüğün ona ulaşamayacağı sanılır, çocuksu bir saflıkla... Korunmak için örülen koza, hâpishane gibi gelmeye başlar bir süre sonra.

Eski güzelliğini ve saflığını kaybetmeye tahammül etmek de, gün geçtikçe zorlaşmaktadır.

Kırılmaktan , diğerlerinin onu beğenmemesinden korkmaktadır. Ne yapması gerektiğine karar veremez. Hem eskisi kadar özgür olmak ister, hem de başkalarının onu incitmemesini... Ancak o fark etmese de koza aşınmaya başlamıştır ve bir anda yırtılır. Kendini kimsesiz hisseder önce... Gözleri alışamaz güneşin, o kör edici parlaklığına hemen... Sersemler, korkar delicesine...

Sonra bir ağaç yaprağından düşen, ufacık su damlasında kendi yansımını görür. Bu kadar güzel renkleri, daha önce hiç görmemiştir. Bu güzel renkteki narin kanatların, ona ait olduğuna inanamaz önce... Sonra yeni keşfettiği kanatlarını çırpmaya başlar... Kanatlar, umuda kanat çırpırlar... Derler ki tırtılın etrafındaki koza, kanatları güçlenirken- kozayı yıprattığı için- yırtılmış... O tırtıl kimdir? Küçük ve korunmaya çalışılan. Her şeyi yeni öğrenen; acıyı, mutsuzluğu, gülümsemeyi...

Öğrendiğiniz her yeni şey, gözünüzü mü korkutuyor... Kendi kabuğunuza çekilmek, insanlardan ve bu dünyadan uzak durmak mı istiyorsunuz...

Ama artık sizce de, kelebek olma zamanımız gelmedi mi?

ASLINDA ÖĞRETMENİM...

Bilir misin öğretmenim,
Her sabah erken gelirdim sınıfa,
Seni isterdim hemen karşımda,
Sen dinlerdin yalnızca
Ama dudaklarımdan çıkan,
Uyaksız mısralarımı...

Öğrenin derdin ya öğretmenim,
Ben yine de öğrenmezdim.
Zannederdim ki öğretmenim,
Öğrenince ayrılacak yollarımız.
Doğru düşünmüşüm öğretmenim...

Tembeldim değil mi öğretmenim,
Hiç dinlemezdim hani seni
O an gözlerin bana dönsün diye,
Konuşurdum Ali'yle.

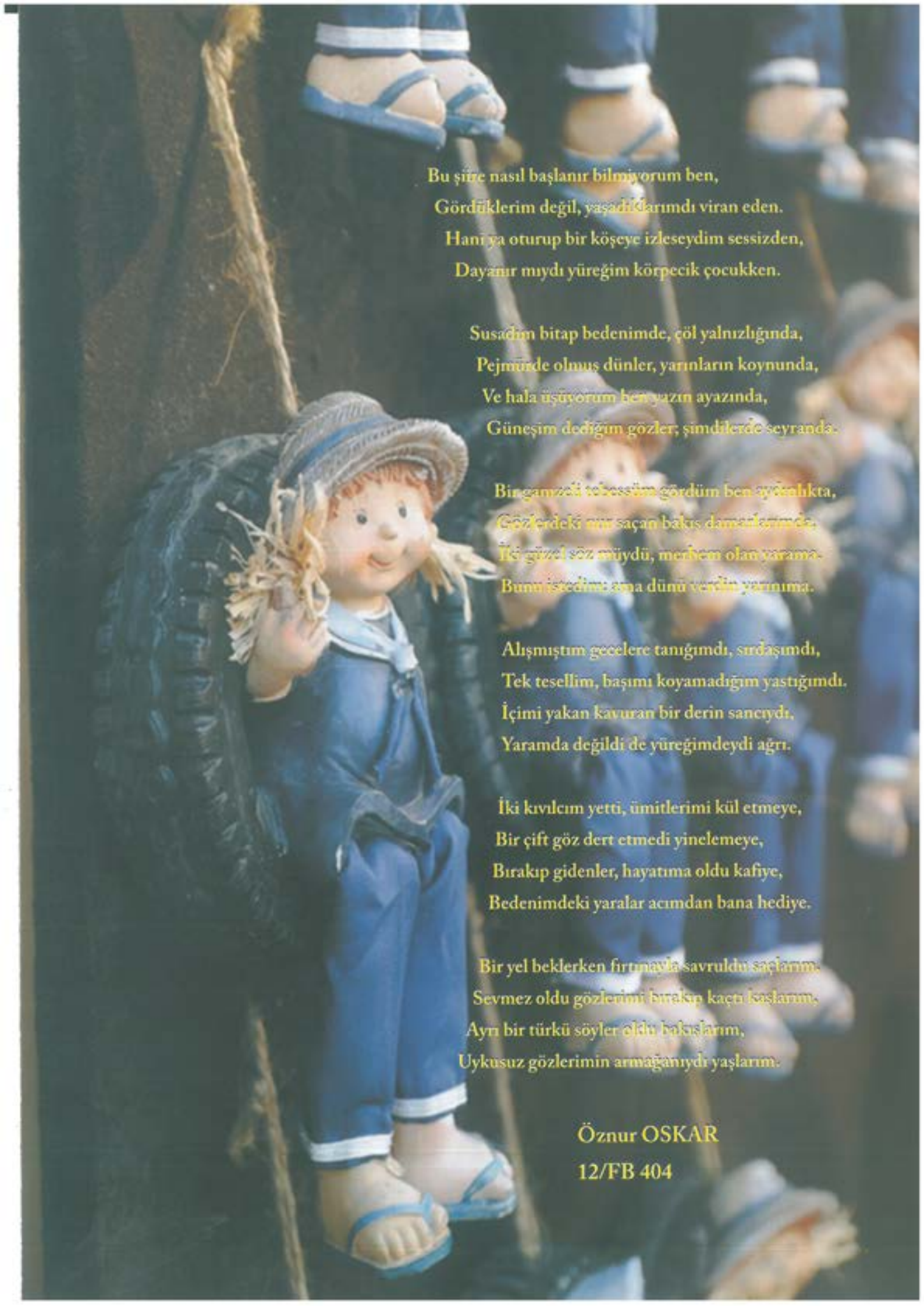
Aslında bilirdim öğretmenim,
Sorduğun her sorunun cevabımı...
Yalnızca bana uzun uzun bak diye,
Soruna cevap vermezdim.

Yaramazdım değil mi öğretmenim,
Sırama hiç oturmazdım hani,
Bir tek omzuma dokun diye,
Usanmaksızın kıpırdanırdım.

Sayamazdım değil mi öğretmenim,
Yedi kıtayı bir türlü sayamazdım.
"Bunları size öğretmeden bir yere gitmem!"
Derdin ya hani öğretmenim,
İşte bu yüzden saymazdım.

Büyüdüm ben öğretmenim,
Şimdi benim de yaramazlarım var.
Sesimdeyse senden bir tını,
Her an seni anar,
"Ezgi, yine mi ayaktasın!"

Bu şüre nasıl başlanır bilmiyorum ben,
Gördüklerim değil, yaşadıklarımı viran eden.
Hani ya oturup bir köşeye izleseydim sessizden,
Dayanır mıydı yüreğim körpecik çocukken.

Susadım bitap bedenimde, çöl yalnızlığında,
Pejmürde olmuş dünler, yarınların koynunda,
Ve hala üşüyorum her yazın ayazında,
Güneşim dediğim gözler, şimdilerde seyranda.

Bir gamızda tebessüm gördüm ben aydınlıkta,
Gözlerdeki nur saçan bakış damaklarımda,
İki güzel söz müydü, merhem olan yarama.
Bunu istedim ama dünü verdin yarınama.

Alışmıştım gecelere tanıştımdı, sırdaşımdı,
Tek tesellim, başımı koyamadığım yastığımdı.
İçimi yakan kavuran bir derin sancıydı,
Yaramda değildi de yüreğimdeydi ağrı.

İki kavılcım yetti, ümitlerimi kül etmeye,
Bir çift göz dert etmedi yinelemeye,
Bırakıp gidenler, hayatıma oldu kafiye,
Bedenimdeki yaralar acımdan bana hediye.

Bir yel beklerken fırtınayla savruldu saçlarım,
Sevmez oldu gözlerimi bırakıp kaçtı kaşlarım,
Ayrı bir türkü söyler oldu bakışlarım,
Uykusuz gözlerimin armağanıydı yaşlarım.

Öznur OSKAR

12/FB 404

"Geçmişi ne kadar çok unutursak, geleceği korumak o kadar zor olur."

K. Atatürk

Mustafa Kemal ATATÜRK dünya döneminin liderleri içerisinde, 21'inci yüzyıla geçebilen tek liderdir; halkının ve dünyanın nabzında en büyük canlılığıyla, sevgisiyle, saygısıyla hala yaşayabilen dünyadaki tek lider.

ATATÜRK'ü biz hep tarihe mal olmuş yönleriyle tanıdık: Asker ATATÜRK ya da devlet adamı ATATÜRK olarak. Bu yazıda Ata'nın bilinmeyen yönlerine şahit olacaksınız.

Tarih onu ağlarken çok ender tespit etmiştir. İki Çanakkale'de topçu atışımız başladığı sırada döktüğü gözyaşlarıdır. Bir diğeri ise, Ankara'dadır. Çankaya'dan meclise gelirken yol üzerinde, bir iğde ağacı vardır. ATATÜRK, o iğde ağacının önünden geçişinde arabasını durdurur, iner ve iğde ağacına selam verir. Soranlara: "Yediğim meyvenin, sığındığım gölgenin, soluduğum havanın bir neferi. En az diğer neferler kadar bunun da selama hakkı var." der.

Bir gün bakar ağaç yok. "Ne yaptınız bu ağaca." der. "Paşam, yolu genişletmek için mecburduk, kestik o ağacı." "Bana soraydınız, bu ağacı kurtaracak bir yolu mutlaka bulurdum." der. Daha fazla dayanamaz, arabasına biner, ağlamaya başlar. Çok zor şartlarda kurtardığı bu topraklarda yetişen bir canlıdır o ve iğde ağacının sorumluluğu da Mustafa Kemal'in omuzlarındadır.

ATATÜRK ekmek pişirerek askere götürür; ama bu düşmanlar tarafından tespit edilince; çok işkence gören; söylemediği için eklemek pişirdiği fırına atılarak yakılan Nazife Kadın'ı tanımıştır Kurtuluş Savaşı'nda.1914 Anafartalar. Macar Türkologu Nemet' in, Fransız Türkologu Devlin' in Türkoloji albümleri. Açıyor, onları okuyor Mustafa Kemal. Diyorlar ki "Niye bunları okuma gereği duyuyorsunuz?" "Savaştan sonra bu dilin değişime ihtiyacı var, onu tespit ediyorum."

Yıl 1916. Bitlis cephesi komutanı Mustafa Kemal, Bitlis cephesinde çökmekte olan bir cepheyi kurtarıyor ve çadırına geliyor, Yaveri İzzettin ÇALIŞLAR' ı çağırıyor ve eline bir not veriyor. "Savaştan sonra ilk işimiz Türk kadınına serbestisini vermek, onu erkeğinin yanında eşit haklara sahip kılmak."

İzmir kurtuldu, çok tatlı bir yorgunluk, Ankara'ya hareket edecekler. Trene binerler, kompartımana çekilirler. Ertesi gün kompartımanın kapısını çalar yaveri, yorgun, bitkin, yatağını yıkamaktadır Atatürk. Yaveri "Paşam bu ne hal hiç uyumadınız her gece niye böylesiniz?" der. "Çocuk, kompartımanına yastıkla battaniye koymayı unuttuğunuz. Kolumu yastık yaptım ağrıdı, setremi yastık yaptım, üşüdüm; ben de uyumadım kalktım." der. Yaveri; "Paşam! Birimize haber vereydimiz hemen size bir yastıkla battaniye getirirdik" der.

Ve bir ülke kurtarmaktan dönen komutan "Geç fark ettim hepiniz en az benim kadar yorgundunuz. Hiçbirinize kıyamadım. Önemli olan benim uyumam değil, milletimin rahat uyuması".

1929' da dünyada ekonomik kriz var. Bütün dünyayı sarsmış bir ekonomik kriz. Sarsılmayan tek ülke Türkiye Amerika'nın en ünlü ekonomistlerinden birisi olan Mr. Jhons bize şunu öneriyor, diyor ki "Ekonomiyle savaşta Türkiye, bir tek ATATÜRK'ü örnek alsın yeter." ATATÜRK'ün ekonomide en önem verdiği şey, Türk parasının değerini korumak. 1919'da Türk parası Sterlin karşısında 605 kuruş.1938'de -19 sene sonra -616 kuruş

Yıl 1930. ATATÜRK Yalova köşküne doğru çıkmakta. Bir bahçıvan, koca bir çınar ağacını kesmek üzere. "Yahu" der "Sen hayatında hiç böyle bir ağaç yetiştirdin mi de, kesmeye muktedir görüyorsun kendini." Bahçıvan der ki; "Paşam çınar ağacının kökleri köşkün temelini kaldırdı, yaprakları da köşkün pencerelerine müdahale ediyor. Ya köşkü kaybedeceğiz ya ağacı keseceğiz. Onun için de kusura bakmayın ama biz ağacı kesiyoruz." Bir an düşünür; "Hayır, gerekirse köşkü ağaçtan uzaklaştırırız." der. İstanbul' daki köprü altı tramvay raylarına, Yalova'ya taşıtır. Köşkün altına tramvay raylarını döşeterek, ağaçtan 4 metre 80 santim kenara çektirir, çınar ağacının kurtuluşunu temin eder.

Söğüt Özü, Ankara yakınlarında, o zaman için 80 tane söğüt ağacının olduğu yer. Söğüt- Özü'ne ATATÜRK hep dinlenmek için gelir. -Ah burada bir kulübem olsaydı keşke, der.

-Paşam istediğin bir kulübe olsun, hemen yaparız şuraya, derler. -Buradaki ağaçlara ne olacak peki? -"Paşam buradakiler söğüt ağacı; gönülsüz ağaçtır. Sökeriz başka bir yere dikeriz, mutlaka tutar." derler. Bir an durur. -Bir tek şartla kabul ederim, der. -Yetecek kadar söğüt ağacını kendi ellerimle sökeceğim, kendi ellerimle dizeceğim, önce tuttuklarını göreceğim, sonra kulübe yapımına izin vereceğim.

Türkiye Cumhuriyetinin Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal ATATÜRK makamını Çankaya'dan Söğüt Özü'ne taşıtır hasırlar üzerine. Kabullerini orada yapar, imzalarını orada atar. Çadırda kahr; söğüt ağaçlarını söker, kendi elleriyle diker. Tuttuklarını görür, ondan sonra bugün Söğüt Özü'ndeki küçük ATATÜRK kulübesinin yapılmasına izin verir.

28 Temmuz 1933 Chicago Özel Gazetesinden bir haber, "Vanderbit Üniversitesi profesörlerinden Doktor Kirk Landın laboratuvarlarında muhtelif ameliyeler neticesinde, kırmızı renkte yeni bir çiçek elde edilmiştir. Profesör bu yeni çiçeğe isim ararken, yanında duran, ATATÜRK'LE tanışmış, ondaki tabiat bilgi ve ilgisine hayran olmuş bir diğer profesör, ATATÜRK isminin verilmesini önermiştir. Bu öneri dünya nebatat dairesine iletilir ve ATATÜRK'ÜN yaptığı çalışmaların anlatıldığı toplantıda, oy birliğiyle kabul edilir."

İlk şiiri 1908 Şanlı Ordu dergisinde yayınlanır. Bu arada nutuk, tiyatro ve sinema senaryoları yazar.

Yıl 1937, Münir Hayri EGELİ ile odalarına çekilirler. ATATÜRK bir film senaryosu yazmıştır, adını da koymuştur; "Ben bir İnkılap Çocuğuyum" dur adı. Kendi yazdığı filmin senaryosunu Münir Hayri EGELİ çekecektir, ATATÜRK oynayacaktır. Ama yıl 1937 dir, ömrü vefa etmemiştir.

ATATÜRK diyor ki" Çocukluğumda elime geçen iki kuruştan birini, eğer kitaplara vermeseydim bu gün yapabildiğim işlerin hiçbirini yapamazdım."

İstanbul Üniversitesi'nin açılış töreni. Çok mütevazı bir salon, tahta iskemleler, ortada ATATÜRK'ün oturması için kırmızı renkte süslü muhteşem bir koltuk. Profesörlerle birlikte geliyor, buyurun diyorlar. Koltuğa bakıyor, profesörlere dönüyor: "Sizlerden öğrenecek o kadar çok şeyim olduğuna göre, bu koltuk sadece sizlere layıktır." En kıdemli profesörü o koltuğa oturtuyor ve kendisi tahta iskemlede, programı sonuna kadar izliyor.

Yıl 1938, General McArthur'un en zor, en problemlisi, en buhranlı dönemi. Yanında duran yüz yirmiden fazla kişiye döner ve aynen şöyle der:

"Şu anda hiçbirinizi değil, büyük istidadı ile Mustafa Kemal'i görmek için ne ister vermezdim."

Yıl 1938, Bir İranlı şair, Tahran gazetesinde ölümü üzerine bir şiir yazıyor. Şiirin üç mısrası: Allah bir ülkeye yardım etmek isterse, Onun elinden tutmak isterse, Başına Mustafa Kemal gibi lider getirir."

Yıl 1976, UNESCO üyelerine bir öneri gelir. Öneri, onun doğumunun yüzüncü yılını, 152 ülkenin aynı anda kutlamasıdır. "Birden İsveç delegesi ayağa kalkar ve şöyle söyler: "Ne yani dünyada bu kadar devlet adamı var, hepsinin doğum gününü böyle kutlayacak mıyız?", Rus delegesi: "Genç delege arka-daşım, hatırlatmak isterim ki; ATATÜRK dünyadaki herhangi bir lider değildir, bırakın onu bir yıl anmaya, her ülke her probleminde çare olarak aramalıdır." der. 152 ülke önerinin kabulüne imza atar. İsveç delegesi, imzaların atıldığı gün mikrofona gelir ve şunları söyler; "Ben ATATÜRK'ü inceledim ,bütün ülkelerden özür diliyor, ilk imzayı ben atıyorum"

Yıl 1996, Haiti Cumhurbaşkanı ölür. Bir vasiyet bırakmıştır. Vasiyetinde mezar taşına yazılması için bir metin vardır. Haiti Cumhurbaşkanı'nın bugün mezar taşında yazan hitabe şudur: "Bütün ömrüm boyunca Türkiye'nin lideri Mustafa Kemal ATATÜRK'ü anlamış ve uygulamış olmaktan dolayı mutlu oldum."

2000 yılında, ABD Başkanı milenyum mesajını verir. Mesajın bir yerinde şunlar söylenir: "Bugün milenyumun hiç şüphe yoktur ki, tek devlet adamı Mustafa Kemal ATATÜRK'tür. Çünkü o yılın değil, asrın lideri olabilmeyi başarmış tek liderdir." 2004' de Türkiye'de bir konferansta bir Norveçli konuşmacı: "Ben Norveçliyim ,Norveç'te çok sık kullandığımız bir deyim var, "Norveççe 'de "ATATÜRK gibi düşünmek" deriz. Bu deyim anlamam, şimdi daha iyi anladım." der.

Bir İngiliz gazeteci ATATÜRK'le bir röportaj yapar. Röportajın bir yerinde Mustafa Kemal'e şöyle sorar gazeteci: "Birleşmiş Milletlere üye olmayı düşünüyor musunuz?" Mustafa Kemal'in cevabı : "Şartlarımızı koyarız. Kabullerine bağlı. Biz müracaat etmeyiz üye olmak için." olur.

ATATÜRK'e bir gazeteci sorar; "Neden mal ve mülkünüze milletinize bağışladınız?" ATATÜRK'ün verdiği cevap:

"Mal ve mülk bana ağırlık yapıyor, onları asıl sahibi olan milletime bağışlamaktan ferahlık duyuyorum. Zenginlikten ne çıkar asıl zenginlik insanın manevi şahsiyetinde olmalıdır."

Osmanlı şehzadelerinin tahsil hayatının 5-6 yaşlarından itibaren başladığı bilinmektedir. Şair, hat sanatçısı, musikişinas ve bestekârlardır. Ayrıca resim, kuyumculuk, nakkaşlık, marangozluk gibi alanlarla ilgilenmişlerdir.

Osmanlı hanedan mensuplarının şiir ve diğer sanat dallarıyla meşgul olmaları, en başta almış oldukları eğitim ve yetiştikleri çevre ile ilişkilidir. Şiiri ve şiirle ilgili bilim dallarını öğrenmiş ve yüksek bir kültür ile şairliğe yönelmişlerdir.

Bu yazıda, dünyaca ünlü Osmanlı sultanlarının sadece padişah değil, aynı zamanda mahlas ve divan sahibi, yetenekli birer şair olduklarını göreceğiz.

Osman Gazi

Osman Gazi değerli bir devlet adamıydı. Dürüst, tedbirli, cesur, cömert ve adaletliydi. Fakirlere yedirip, giydirmeyi çok severdi. Şeyh Edebali'nin görüşlerine değer verirdi. Bir gece bir rüya gördü. Sabah olunca Şeyh Edebali'ye koştı: "Şeyhim, rüyama girdiniz. Göğsünüzden bir ay çıktı. Yükseldi, yükseldi, sonra benim

koynuma girdi. Göbeğimden bir ağaç büyümeye başladı. Büyüdü, yeşillendi. Dal, budak saldı. Dallarının gölgesi bütün dünyayı tuttu. "dedi. Şeyh Edebali: "Müjdelersun ey Osman! Hak Teâlâ, sana ve senin evladına saltanat verdi. Bütün dünya, evladının himayesinde olacak, kızımında sana eş olacak." diye cevap verdi.

Osman Gazi'nin rüyası çıktı; Anadolu'da kurulup, 600 yıllık bir tarih diliminde ve üç kıtada hüküm süren Osmanlı Devleti'nin kurucusu oldu.

Gönül Kerestesi ile
Bir yeni şehir ü Pazar yap.
Zulmeyleme rençberlere
Her ne isterler ise, var yap

İznik şehrine hor bakma
Sakarya suyu gibi akma
İznik'midi de al, yakma!
Her burcunda bir hisar yap

Eski Yenişehri bari
İnegöl'e dek hep varı.
Kırıp geçirdik küffarı
Bursa'yı da yık, tekrar yap.

Osman, Ertuğrul oğlusun
Oğuz, Karahan neslisin,
Hakk'ın bir kemter kulusun
İstanbul'u aç gülzar yap

II. Murad (Muradi)

Âlim, şair, hattat ve müzisyen olan II. Murad, Osmanlı Rönesansının kurucusuydu. Şiir-lerinden ve hat örneklerinden ciddi bir sanat ve edebiyat eğitimi aldığı anlaşılmaktadır.

II. Murad'ın saltanat yıllarında, şiir olağanüstü derecede önem kazanmıştır. Şairlere yıllık bir tahsisat bağlama geleneği, bu dönemden başlayarak Kanuni Sultan Süleyman devrine kadar devam etmiştir. Adil ve doğru sözlü olduğu kadar, müziğe de düşkündür. Şiirle ciddi anlamda meşgul olan ilk Osmanlı hükümdarı, olarak gösterir kendini.

Sensizim canan, beni bir lahza bu cân alamaz.
Cennete varsam eğer huri ile gılman anlamaz.

Ben bana yar olayım tek gayri yâri neyleyim?
'Ben'sizim, gayri beni bir dem ve bir an anlamaz.

Gel, Murad'ın kavlini ezberle, harz-ı can kıl.
Âşık olan kimseyi Nu'mân-ı devran anlamaz.

Fatih Sultan Mehmed (Avni)

"Kılıcımınla bütün fetihleri batıya, kalemimle bütün fetihleri doğuya yapacağım". Şair hanedan mensupları arasında, bir divan oluşturacak kadar şiir yazan ilk kişi Fatih'tir. Devrinin en büyük âlimlerinden birisiydi ve yedi yabancı dil bilirdi. İlginç ve bilinmedik konular hakkında makaleler yazdırır ve bunları

incelerdi. Fatih Sultan Mehmed, gayet soğukkanlı ve cesurdu. Eşsiz bir komutan ve idareciydi. Yapacağı işlerle ilgili olarak, en yakınlarına bile hiçbir şey söylemezdi. Savaşlarda çok cesur olur, bozgunu önlemek için ileri atılarak askerleri savaşa teşvik ederdi. Fatih Sultan Mehmed okumayı çok severdi. Farsça ve Arapça'ya çevrilmiş olan felsefi eserler okurdu. 1466 yılında Batlamyos Haritasını yeniden tercüme ettirdi. Bilime büyük önem veren Fatih Sultan Mehmed, yabancı ülkelerdeki büyük bilginleri İstanbul'a getirtirdi. Nitekim astronomi bilgini Ali Kuşçu, kendi döneminde İstanbul'a geldi. Ünlü Ressam Bellini'yi de İstanbul'a davet ederek, kendi resmini yaptırdı.

*"Bizimle saltanat lafın edermiş ol Karamâni
Hudâ fırsat verirse ger kara yere korum ânı"*

o sözünü şiirle söylerken, düşmanının lafla uğraştığını anlatmaktadır.

20 yaşında Osmanlı padişahı olan Sultan İkinci Mehmed, İstanbul'u fethedip 1100 yıllık Doğu Roma İmparatorluğunu ortadan kaldırarak Orta Çağ'ı kapatıp, Yeniçağ'ı açtı ve Fatih unvanını aldı.

"Dürlü dürlü derd için halketmiş Allah'ım beni. "

Kimsesiz Hiç Kimse Yok

Hiç kimse yok kimsesiz	Kimse aradığım yollarda
Herkesin var bir kimsesi	Kimsesizlik kimsen oldu
Ben bugün kimsesiz kaldım	Dinsin artık hicranın cana
Ey kimsesizler kimsesi	Kimse aradığım yollar
	Kimsesiz kimselerle doldu

II. Bayezid (Adli)

II. Bayezid, şairliğinin yanı sıra hattat, bestekâr, müzehhib ve yay yapım ustasıydı.

*"Çün rûz-ı ezel kismet olunmuş bize devlet
Takdire rızâ vermeyesün böyle sebeb ne?
Hâccü'l-Haremeynüm diyüben da'vi kılırsun
Bu saltanât-ı dünyeviye bunca taleb ne?"*

Yavuz Sultan Selim (Selimi)

Yavuz Sultan Selim, şair Osmanlı padişahlarından olup, Osman Oğulları'nın en bilgin kişisiydi. Farsça divan tertip etmişti. Osmanlı hanedanının en büyük şairidir. Yavuz Sultan Selim geceleri kitapla meşgul olur ve hazine-i amirede bulunan değerli kitapları okurdu. Sert tabiatlı ve cesurdu. Kuvvetli bir ilim tahsili yapmıştı. Çok güzel ata biner, devrin en meşhur silahşorlarını alt edecek kadar iyi kılıç kullanırdı. Güreşmekte, ok ve yay yapmada üstüne yoktu. Mütevazı bir kişiliğe sahip olan Yavuz Sultan Selim, her öğünde tek çeşit yemek yerdi ve ağaçtan tabaklar kullanırdı. Gösterişten hoşlanmaz, devlet malını israf etmezdi.

Babasından devraldığı tatminkâr hazineyi ağzına kadar doldurdu. Hazinesinin kapısını mühürledikten sonra, söyle vasiyet etti: "*Benim altınla doldurduğum hazineyi, torunlarımdan her kim doldurabilirse; kendi mührü ile mühürlesin, aksi halde Hazine-i Hümayun benim mührümle mühürlensin.*" Bu vasiyet tutuldu. O tarihten sonra gelen padişahların hiçbiri, hazineyi Yavuz Sultan Selim kadar dolduramadığından; hazinenin kapısı daima, Yavuz'un mührüyle mühürlendi.

Tarihçiler, Yavuz Sultan Selim'i "*Sekiz yıla seksen yıllık iş sığdırmış büyük bir padişah*" olarak değerlendirirler.

*Sanma şahım – herkesi sen – sadıkane – yar olur,
Herkesi sen – dost mu sandın – belki o – ağyar olur.
Sadıkane – belki o – alemde bir – dildar olur.
Yar olur – ağyar olur, - dildar olur, - serdar olur.*

Yukarıdaki şiiri satir ve sütun olarak okununca da, aynı biçimde okunur.

"Şiirler pençe-i kahrından olurken lerzân

Beni bir gözleri âhüya zebûn etti felek."

*"Geçme nâmerd köprüsünden ko aparsun su seni
Yatma tilki gölgesinde, ko yesün aslan seni."*

Yavuz Sultan Selim (Ridâniye Seferi'nde)

Kanuni Sultan Süleyman (Muhibbi)

Batılıların Muhteşem ve Osmanlıların Kanuni adını verdikleri Sultan Süleyman, Kanuni'nin divanı, bütün divanlar arasında en hacimli olanıdır.

Biri Farsça, üçü Türkçe olmak üzere dört divan oluşturacak kadar şiiri vardır.

Sahip olduğu şiir bilgisi sayesinde, konuşur gibi bir rahatlıkla şiirler yazmıştır.

Çok ciddi ve kendinden emin bir padişah olan Kanuni Sultan Süleyman, azim ve irade sahibiydi. Yapacağı işlerde hiç acele etmez, gayet geniş düşünür ve verdiği emirden asla geri dönmezdi. İş başına getireceği adamlara, kabiliyet derecelerine göre görev verirdi.

Kanuni Sultan Süleyman devri, Türk hâkimiyetinin doruk noktasına ulaştığı bir devir olmuştur. Kendisine "Kanuni" denmesi, mevcut kanunları yazdırıp, çok sıkı bir şekilde tatbik etmesinden dolayıdır. Kanuni Sultan Süleyman, adaleti seven bir padişahı. Mısır'dan gelen vergiyi haddinden fazla bulup, yaptırdığı araştırma sonunda; halkın zulme uğradığını düşünmesi ve Mısır Valisini değiştirmesi, bunun açık kanıtıdır.

Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi,

Olmaya devlet cihanda bir; nefes sıhhat gibi.

Saltanat didikleri ancak... cihan gavgasıdır,

Olmaya baht ü saâdet dünyada vahdet gibi

Mülk-i dünyâ kimseye kalmaz sonu berbâd olur.

Ey Muhibbi şöyle farzet kim Süleymân olmuşum

Ey Muhibbi, âşık oldur, derd-i yarı hoş gör

Dertten kurtulmasın kim, derdine dermân arar.

II. Selim (Selimi)

II. Selim, sultan şairlerin en zarifidir ve yazdığı az sayıdaki şiiri zamanının sanatkârane şiirleri tarzındadır. Saltanat yıllarında da şair ve sanatkarları yakınında bulundurmayı özen göstermiştir.

*"Biz bülbül-ü muhrık dem-i gültzar-ı firakuz
Ateş kesilir geçse saba gülşenimizden "*

Bu beyit bir divan değerindedir.

Yahya Kemal Beyatlı, bu beyiti Selimiye Camii ile eş tutmuştur.

Bağ-ı âlem içre zâhirde safâdır saltanat

Dikkat etsen mânevi kavgaya cardır saltanat

Bu zamanın devletiyle kimse mağrur olmasın

Kâm alırsa adl ile ol dem becâdır saltanat

Kesbeder mi vuslatın bin yılda bir âşık ânın

Meyleder kim görse ammâ bîvefâdır saltanat

Kıl tefekkür ey gönül çarhun hele devranını

Ki safâ ise velev ekser cefâdır saltanat

III. Murad (Muradı)

Şair Osmanlı padişahlarından. Aynı zamanda hattat ve müellif olan III. Murad, Türkçe, Arapça ve Farsça üç divan sahibidir ve Kanuni'den sonra en çok şiir yazan kişidir. Şairlik karakteri üzerinde tasavvufun ciddi etkisi söz konusudur.

Uyan ey gözlerim gâfletten uyan!

Uyan uykusu çok gözlerim uyan

Azraif'in kasti canadır, inan.

Uyan ey gözlerim gâfletten uyan!

Uyan uykusu çok gözlerim uyan

Seherde uyanır bu cümle kuşlar

Dill-u dillerince tesbihe başlar

Tevhid eder dağlar taşlar ağaçlar

Uyan ey gözlerim gâfletten uyan!

Uyan uykusu çok gözlerim uyan

Benim, Murad kulun, suçumu affet.

Suçum bağışlayub günahım ref' et.

Rasûl'ün sancığı dibinde haşret.

Uyan ey gözlerim gâfletten uyan!

Uyan uykusu çok gözlerim uyan

I. Ahmed (Bahti)

Çok mükemmel bir tahsil görmüştür. Arapça ve Farsça'yı mükemmel derecede konuşurdu. Ok atmak, kılıç kullanmak, ata binmek gibi savaş ve askerlik alanlarında çok usta olan Sultan Birinci Ahmed, çok sade giyinirdi. Kanuni Sultan Süleyman'dan sonraki padişahlar içinde,

devlet işleriyle yoğun şekilde uğraşan ilk padişahı. Çocuk denecek yaşlarda bile mükemmel kararlar aldığı görülür. Daima ilim ve irfan sahibi büyük kişilerle birlikte olur ve onlara akıl danışır. Sultan Birinci Ahmed'in hayatında 14 sayısının önemli bir yeri vardır. On dört yaşında padişah olmuş, on dört yıl saltanat sürmüştü ve Osmanlı padişahlarının on dördüncüsüdür.

Sultan Birinci Ahmed'in Hz. Muhammed'e (S.A.V) olan bağlılığı o kadar ileridir ki, onun ayak izlerinin resmi içine bir şiir yazmış ve o şiiri kavuğunda ölünceye kadar taşımıştır.

*"N'ola t'acum gibi başumda götürsem dâim
Kadem-i nakşını ol hazret-i şâh-ı rusûlün
Gül-i gülbâr-ı nübüvvet o kadem sahibidür
Ahmedâ turma yüzün sür kademine o gülün"*

"Resuller şahı Hz. Peygamberimiz'in ayak izinin resmini, daima başımda götürsem ne olur. Durma Ahmed Ağa! O gülün ayak izine yüzünü sür. Gül bahçesinin gülü, Peygamberimiz o ayak izinin sahibidir."

İlâhi senden özge mesnedim yok

Rızâdan özge yâ Râb hâcetim yok

Kapındır ehl-i derdin devâsi

Kapından gayrı yerde hâcetim yok

Müşerref et visâlinle İlâhi

Visâlin gibi lezzet dünyâda yok

II. Osman (Farisi)

II. Osman (Genç Osman) 14 yaşına kadar Arapça, Farsça, Latince ve Yunanca dillerini öğrenmiştir. II. Osman, divan sahibi padişahlardandır. Şiirde en başarılı yönü, dilinin sadeliğidir.

Niyetimin hizmet idi saltanat u devletime

Çalışur hâsid-i bedhâh, aceb nekbetime?

IV. Murad (Muradı)

IV. Murad, şiirle uğraşan Osmanlı padişahlarından. Şairliğinin yanı sıra hattat ve bestekârdır. İyi bir tahsil görmüştür. Çok kuvvetli bir vücuda sahipti. 200 okkalık gürzleri rahatça kaldırabiliyordu. En kuvvetli yaylar çeker, çok uzaklara cirit atardı. Attığı oklar ile kalkanları bile delebiliyordu.

Çok küçük yaşta padişah oldu.

Değerli bir şair olan padişahın, daha çocuk yaşta iken Bağdat'ı muhasara eden ve padişahın yardım isteyen sadrazama verdiği manzum cevap çok meşhurdur: *Hafıza Bağdat'a imdada etmeye er yok mu dur?/Bizden istimdada edersin sende asker yok mudur?*

Aynı zamanda büyük bir bestekârdı. Devlet işlerine tam hâkimdi. Her şeyden haberi olurdu. Seferlerinde askerle aynı şartlar içinde bulunur, uykusunu bile atının üzerinde uyurdu.

II. Ahmet

Merhametli ve vatanperver olan II. Ahmet, hasta olduğu zamanlarda bile, devlet işlerinden asla el çekmezdi. Zaman zaman kıyafetini değiştirerek, halk arasında dolaşır, insanların dertlerini sabırla dinler, çare bulunması için gerekli yerlere emirler verir.

Sultan II. Ahmet, bir mesele hakkında uzun uzun düşündükten ve bilenlerle istişare ettikten sonra karar verir. Sanatçıları korur, onlara değer verir. Tahta çıktığında şunları söylemiştir:

"Ben saltanata talip değildim,

Allahü Teâlâ fazl u kereminden,

Bu aciz kuluna nasip eyledi.

Bu nimetin şükürünü eda edemem."

Sultan II. Mustafa (İkbali, Meftuni)

Genç Padişah gayretli ve vatan sevgisiyle dolu idi. Nitekim yayınladığı ilk hatt-ı hümayunda *"Zevk ü safa ve rahatı kendümüze haram eylemişüzdür"* diyordu. Gayretli, çalışkan ve değerli bir padişahı. Orduların başında sefere giden son Osmanlı sultanıdır.

Âlimlere ve hocasına karşı hürmeti çok fazla idi. Vezirlerinden birine yazmış olduğu yazı şöyledir:

"Bana ağırlık ve hazine lâzım değil. Yerine göre kuru ekmek yerim. Vücutumu din uğruna harcarım. Sıkıntının her çeşidine sabrederim. Milletime hizmet tamam olmadıkça, seferden dönmem. Elbette sefere bizzat kendim giderim."

"Tevbemi eyle kabul dünyâda koyma ahrete

Çok ise cürm ü kusurum yok nihayet rahmete

Diler isen koy cahime diler isen cennete

Enbiyâ vü mürselin içre hacil itme beni"

III. Ahmed (Necib)

Hem şair hem de iyi bir hattattı. Lale Devri padişahı olan III. Ahmed'in, gayet sade bir dille yazdığı şiirlerinde, tasavvuf unsuru ön plandadır.

Külâhın sat da harc eyle, müdahin olma bir ferde.

Cihan da kelle sağ olsun, külâh eksik değil merde.

Ekmeyen biçmedi bu mezrada velhâsîl

Kime lâzımsa ekmek, ona lâzım ekmek!

Sultan III. Mustafa (Cihangir)

Edebiyat, tıp ve astronomi ile de uğraşmıştır. Zeki, ilim adamlarını seven, ahlaklı ve astronomi ile meşgul olan bir sultandı. Bu özelliklerinin yanında hat sanatıyla da ilgili idi. Devrin siyasi ve sosyal sıkıntıları, şiirlerinin içeriğini

oluşturmuştur.

Şimdilik İkbaliya daldım 'amık-i hayrete

Lutf idüp destümi al Yarabbi düştüm gurbete

İtdün fukara kullarını bana emanet

Bu hizmetün ikbalini kıl bendene ihsan

Gördüm fukara kullarunun hali perişan

Her biri ider mihnet ile çak-i giriban

Bıldüm ki meded senden olur kimseden olmaz

Ey Kadir ü Kayyum meded derdüme derman

- III. Selim (İlhamî)

III. Selim, her yönden sanatkârane bir kişiliğe sahipti. Türk musikisinin dahi bestekârlarından olup, yeni makamlar icat etmiştir.

Yenileşme yolundaki teşebbüs ve gayretlerinden başka, musiki ve şiire karşı göstermiş olduğu derin ilgiden dolayı, edebiyat musiki tarihimizde, kendisine

mümtaz bir yer ayırmamız gerekir.

Sanatkâr yaratılışlı, sanatkâr doğuşlu insan olan 3.Selim; saltanatın gelip geçici olduğunu mütevazî bir eda ile anlatıyor:

Bağ-ı âlem icre zâhirde safâdır saltanat

Dikkat etsen mânevi kavgaya cardır saltanat

Bu zamanın devletiyle kimse mağrur olmasın

Kâm alırsa adl ile ol dem becâdır saltanat

Kıl tefekkür ey gönül çarhın hele devranını

Ki safâ ise velev ekser cefâdır saltanat

Bu Cihan'ın devletine eyleme hürs-ü tamâ

Pek sakın İlhamî zira bîbekadır saltanat

II. Mahmud (Adlî)

Şair, bestekâr, hattatı. Ok atmada ustaydı. Osmanlı Devletinin ilerlemesini, teknik ve sanayide devrin seviyesine ulaşılmasını isteyen tedbirli, gayretli bir padişahı. Devrindeki büyük hâdiseler karşısında asla ümitsizlik ve gevşeklik göstermedi.

Gayreti sayesinde devlet, Avrupa

tarzında sistemli orduya sahip oldu. Döneminde en çok ıslahat yapılan Osmanlı padişahlarından birisidir.

Tüm garipler için yaptırdığı ve gelen hiçbir hastadan da 'kesinlikle ücret alınmamasını' emrettiği, Gureba Hastanesi'nin oluşumunda büyük katkı sahibi olan örnek bir padişahıdır.

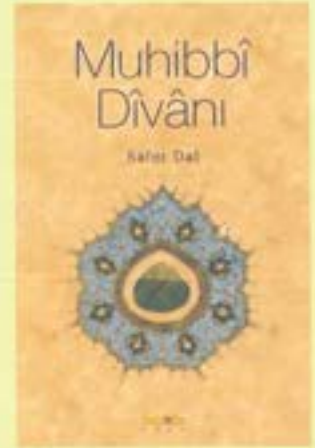
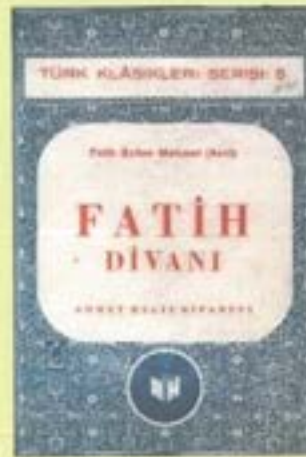
Kimim var hazretinden gayrı, hâlim eyleyem islam,

Cenâbındandır ihsân u mürüvvet, yâ Resûlallah!

Dahilek, el-emân, sad el-emân, dergâhına düştüm,

Terahhüm kıl, bana eyle şefâat yâ Resûlallah!

Dü-âlemde kıl istishâb bu Han Mahmûd-i Adlîyi,

OSMANLI SULTANLARI,
ŞİİRİN DE SULTANLARIYDILAR.

1909 Kahire doğumlu yazar, öğrenimini bir Fransız okulunda yaptı ve hukuk öğrenimini yarıda bıraktı. Fecri Atı gibi 'Sanat; şahsi ve muhteremdir.' sloganıyla kurulan bir topluluktan yetişen Yakup Kadri, Milli Edebiyatın ilk kıvılcımlarıyla uyanmış ve tıpkı Halide Edip gibi; bu edebiyatın saflarında yerini almıştır. Yazar, şair ve diplomatır. 1974'te Ankara'da ölmüştür.

Yakup Kadri Karaosmanoğlu'na göre, geleceğin Türkiye'sinde geçmişin Osmanlısının da, Batı hayranlarının da, yurt sorunlarından habersiz, yalnızca sanat yapan bireyci aydınların da yeri yoktur.

Roman türünde verdiği eserleri;

- * Kiralık Konak (1922)
- * Nur Baba (1922)
- * Hüküm Gecesi (1927)
- * Sodom ve Gomore (1928)
- * Yaban (1932)
- * Ankara (1934)
- * Bir Sürgün (1937)
- * Panaroma (2 cilt, 1953)
- * Hep O Şarkı (1956)

Panoramik Romanları:

Hep O Şarkı (Abdülaziz dönemi):

Birbirine âşik olan ancak aileleri izin vermeyince evlenemeyen iki gencin, ayrılan yollarını anlatıyor. Minure babasının zoruyla zengin ama düşüncesiz bir Şeyhülislam oğlu ile evlenir. Artık birbirlerini göremeyen iki sevgilinin yolları yıllar sonra kesişir. Minure 'Cemal Bey' i, ilk gördüğünde dinlediği şarkısından tanır. Cemal bey hep o şarkıyı söylemektedir.

Kiralık Konak (Abdülhamit dönemi):

İstibdat dönemi, Naim Efendinin konağını yalnızca; ekonomik boyutuyla tedirgin ediyordu. Kendi yaşamlarının derdine düşmüş bu insanlar, dünyadan bihaber yaşıyorlardı. Ancak bıçağın kemiğe dayanması, bazı önemli tedbirleri zorunlu kılmıştı. Avrupa özentisi kızlarına çekidüzen vermek, belki kemer sıkamak ve konaktan derhal ayrılmak. Tam bu noktada Naim Bey yetiştirildiği değerlerden vazgeçmeye; o derece alçalmaya göz yumamadı ve konağı satmayacağını söyledi. Bunun üzerine aile dağıldı. Naim Bey ise tek başına konakta hasta haliyle gelen kiracı adaylarını kovmaya devam etti. Konak satılmadı ancak; aile fert fert eriyip yok oldu. En yakın dostları ise, savaşta şehit olmuştu. Belki de aralarında en şanslıları oydu.

Yakup Kadri ve Atatürk

Hüküm Gecesi (II. Meşrutiyet dönemi):

Meşrutiyetin yeniden ilan edilmesi ile padişah yanlıları ve İttihatçılar devamlı bir atışmaya sürüklenir. İktidardaki İttihatçılara karşı yazan gazeteci Ahmet Kerim ise, aynı konumdaki arkadaşı Ahmet Samim'i de kaybedince, kalemini iyice sivrilir. O sırada birden kendini, darbeci bir grubun içinde bulur. İttihatçıların casuslarla haber alması ile tüm muhalifler asılır. Ziya Gökalp'ın Milli Edebiyat için yazmasını istemesi ile asılmayarak, Sinop'a sürülen Ahmet Kerim; ilk kez İstanbul dışına çıkmanın ve yalnızlığın verdiği şaşkınlıkla kendini kahvehane köşelerinde bulur. Gittikçe bayağılaşan ve alkole biraz daha sarılan yazar, tüm yazma vasıflarını kaybettiğini fark ettiğinde, hikayesinin de bittiğini anlar.

Yaban (Kurtuluş Savaşı Yılları):

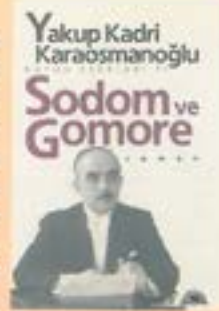
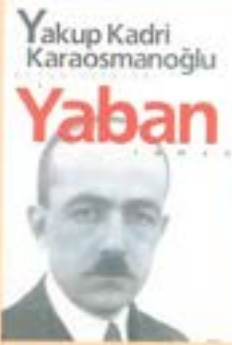
Ahmet Cemal, Çanakkale'de bir mermiyle kolunu kaybeder ve bir erinin köyüne gider. Ahmet Cemal, cahil köylünün düşman taraftarı tavırları sebebiyle gittikçe yalnızlaşmış ve sözünü dinlemez hale gelir. Ahmet Cemil gelmeyen yardım, aç gezen çocuklar, İngilizlerin uçaklarla dağıttığı propagandalar ve kraliçelerinin Müslüman olacağı haberleriyle, halkın gittikçe Atatürk'e kin duymaya başladığını görür. Daha hiç düşman görmemiş köylü tüm vaatlere kanmaktadır. Köylülerin, düşmanın köylerinden kimseyi öldürmemesi ile inançları iyice artar. Tam yenilgiyi kabullenmeye başlayan Ahmet Cemal, düşmanın bozguna uğradığını haber alır. Düşman tüm hırsını, zavallı köylüden çıkartmaya başlamıştır. Tüm mallarını aldığı köylünün, kadınlarına da el koymaktadırlar. Kaçmaya çalışan Ahmet Cemal vurulur.

Sodom ve Gomore (Mütareke yılları):

Birinci Dünya Savaşı henüz sona ermiştir. Osmanlı da bu felaketten payını almış ve ülkenin her yeri kargaşa içindedir. 1921'lerin İstanbul'unda, İngilizler şehri işgal etmiştir. İstanbul, Anadolu'dan kopuk ayrı bir dünya gibidir. Tıpkı, Allah'ın lanetlediği iki şehir, Sodom ve Gomore gibi. İstanbul'un bu hayatı, kısa sürer. Ezilmiş Anadolu insanının özlediği gün gelir. Bir gece Kuvayi Milliyeciler karanlığın içinden, şehre akın ederler.

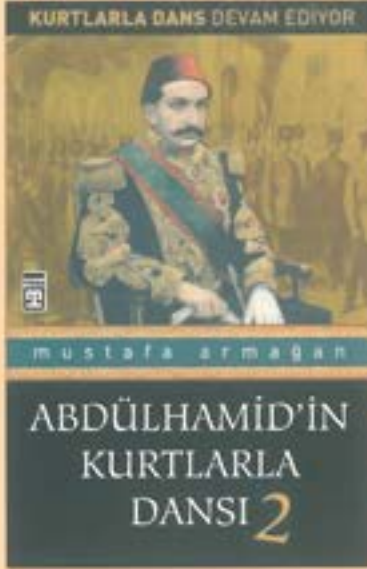
Panorama (Cumhuriyetin ilk yılları):

1923 ve 1952 yıllarını kapsayan eser, yazarın bu yıllar arasındaki izlenimlerini kapsar. Atatürk'ün vefatından Hitler'in intiharına; yeni Türkiye'nin başına gelen tüm olayları panoramik bir sırayla anlatmaktadır.

Ezgi BAŞER

492 11FENB

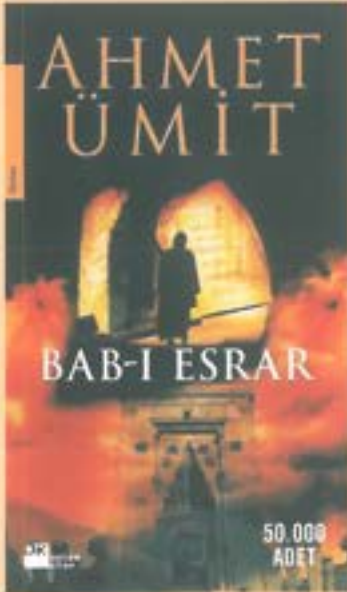
Abdülhamit'in Kurtlarla Dansı

Abdülhamit'in Fatih Sultan Mehmet ve Kanuni Sultan Süleyman çapında bir büyük padişah, bir büyük fikir adamı olduğunu belgeleyen müthiş bir kitap. İmparatorluğun çöküşünü nasıl engellediğini, cumhuriyetin kuruluşuna nasıl zemin hazırladığını anlatan nadide bir eser. Yazarın, Osmanlı-Türk tarihinin karanlıkta kalan gerçeklerini sade bir üslupla dile getirmesi ve eserini belgelere dayandırarak oluşturması, kolaylığa kaçmadığının bir

göstergesi olmuş.

Roman şimdiki kadar tanıma fırsatı bulamadığım Sultan Abdülhamit'in bilinmeyen yönlerini gözler önüne seriyor. Mustafa Armağan, hasta adam Osmanlı'ya göz dikmiş ülkelerle (kurtlarla) adeta dans eden Abdülhamit'i ve Filistin'e yerleşmek isteyen Yahudilerle yaptığı pazarlığı anlatıyor. Osmanlı'nın yıkılmasını 30 yıl erteleyen hakana neden kızıl sultan denildiğini bu roman sayesinde anlıyorsunuz.

Kitabı beğendim, bir roman havasında Abdülhamit Hanı ve çevresindeki kurtları, gözler önüne seriyor. Abdülhamit Hanın ne kadar ileri görüşlü olduğunu kitabı okurken hayretler içinde görüyorsunuz.

Bab-ı Estrar

Ahmet Ümit'in okuduğum romanları arasında, konu olarak en ilginç olanı. Mistik bir havası, dini alıntılar, yaşamla gerçek arasındaki bağı, beni farklı bir serüvene sürükledi.

Mevlana Celaleddin Rumi'ye ait başka kitaplar da okudum. Ama Bab-ı Estrar'ın çok farklı bir kurgusu, çok sürükleyici bir anlatımı var. Mevlevilik ve sofilik hakkında edineceğiniz bilgileri hiç sıkılmadan kazanabilirsiniz. Kitap o kadar ilgi çekiciydi ki, sürekli yeni bir şeylerin farkına vardım. Ahmet Ümit, sadece polisiye

bir hikâyeyi anlatmamış; yanında ilgi çekici, bilgi verici ayrıntılar eklemiş.

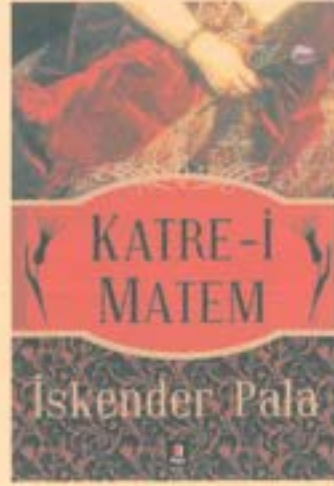
Ve bir aşk öğretisi... Mevlana ve Şems... Her sayfada, daha da çok merak ettim ve içten içe Şems'e hayranlık besledim. Ayrıca 700 yıl önce yaşanan tarihi geçmiş, güncelleyerek olaya evrensel bir boyut kazandırıyor yazar.

Kitabın başında 'Dünya, rüya içinde rüyadır' derken ne demek istendiğini kitap ilerledikçe anlıyor insan. Öyle ki bu rüyalar hiç bitmesin istiyorsun, Dünyayı, yaşamı, inancı ve aşkı, yeniden düşünmemiz, yeniden araştırmamız, yeniden okumamız için...

Son sayfayı kapattıktan sonra, içimi hüznü kapladı... Kitap bittiği için üzülüm...

Sizler de Bab-ı Estrar'ı okurken yanınıza not defteri almayı sakın ihmal etmeyin. Kitapta pek çok satırın altına çizdim.

Madde âleminin yanında, mana âlemini de arayanlar için çok güzel bir bakış açısı sunuyor... Felsefe, sırlar, İlahi aşk, Şems ve Mevlana, beyin gücü ve Sema... Son yıllarda okuduğum en güzel ve derin kitaptı... Teşekkürler Ahmet Ümit...

KATRE-İ MATEM

Katre-i Matem (matem damlası); Prof. Dr. İskender Pala'nın usta kaleminden, tarihimizde bir döneme damgasını vuran, Doğu'nun narin çiçeği lalenin gizemli ışığı altında; zamanın İstanbul'unu anlatıyor, adeta resmediyor. Bugüne kadar, sadece şatafatlı haliyle bildiğimiz; sadece gösterişten ibaret

sandığımız Lale Devri'ne, kitabın kapağını aralayarak ulaşıyoruz ve lale kokuları içinde büyülenmiş gibi dolaşıyoruz sokak sokak...

Kitapta aşk, cinayet, esrar, mükemmel bir kurgu içerisinde anlatılıyor, bir yanda Saltanat ehlinin şaşaalı eğlenceleri, diğer yanda ise; yoksulluğun ve yolsuzluğun pençesinde kıvrılarak, isyanın eşiğine gelmiş halkın yaşamları gözler önüne seriliyor. Kitabı okurken tezatlarla karşılaşacaksınız. Derkenarlar ise, romanın ruhuna bambaşka bir anlam katıyor.

Kitabı ilk aldığında, Lale Devri aşklarıyla ve işlenen cinayetlerin sıradışılığıyla karşılaşacağım; hiç aklıma gelmezdi. 'Katre i Matem' ismi ve İskender Pala'ydı, beni bu kitabı okumaya yönlendiren.

Eğer bir aşk kitabı arıyorsanız, bu kitap tam size göre. Çabuk tüketilen bir devirde, asla tükenmeyen sevdaların profesöründen muhteşem bir başyapıtı...

Bir tarih kitabı arıyorsanız ya da polisiye bir roman... Katre i Matem'i bulacaksınız karşınızda. Kitabın bir diğer güzel yönü ise, divan edebiyatı beyitlerine yer vermesi. Kendinizi lale devrinde, İstanbul sokaklarında dolaşırken bulacaksınız.

İskender PALA'nın kaleminden "Kitab-ı Aşk"ı da okuyabilirsiniz.

Bir insanın burnu ve kulakları ömrü boyunca büyümeye devam eder.

Bir insan nefesini tutarak intihar edemez. En kötü ihtimalle bilincini yitirir ve ciğerleri otomatik olarak nefes almaya başlar.

1830'a kadar domatesin zehirli olduğu sanılırdı.

İnsan beyninin kapasitesi 110-120 gb arasındadır.

Normal bir kadın günde 7 bin, normal bir erkek ise 2 bin kelimeyle konuşur.

Amerikalıların sadece %55'i güneşin bir yıldız olduğunu bilir.

Eyfel kulesi yazları güneş ısıısıyla 15cm uzuyor, kışları ise tekrar eski haline dönüyor.

Karıncalar suyun altında iki hafta yaşayabilirler.

Amerikalıların, 1 günde aldıkları junk mail'leri boşaltmak için harcadıkları enerji ile 250.000 evi ısıtmak mümkündür.

Ördeğin vakvaklamasının yankı yaratmadığını, bilim açıklayamamaktadır.

Domuzlar vücut yapılarından dolayı, hiçbir zaman başlarını yukarı kaldırıp gökyüzüne bakamazlar.

1 saat süreyle kulaklıkla bir şey dinlemek, kulaktaki bakteri sayısını %700 artırır.

Hiçbir kâğıt parçası, yedi defadan fazla ikiye katlanamaz.

Sivrisinek kovucu spreyler, sinekleri kovmuyor; sizi gizliyor. Sivrisineğin alıcılarını bloke ederek, sizi anlamamalarını sağlıyor.

İnsan vücudundaki en güçlü kas, dildir.

Kısa isimlerinin hepsi aynı harfle başlayıp, aynı harfle biter.

İnsan saçı, üç kilo ağırlık kaldıracak esnekliktedir.

Bir su aygırı suyun altında yürüyebilir; çelik bir levhayı, dişi ile ısıtıp delebilir ve hapşırığı ile insanı duvara yapıştırabilir.

Kereviz yerken harcanan kalori, kerevizin içindeki kaloriden daha fazladır.

Piramitlerin sırları

Büyük piramit, dünyanın kara kitlesinin merkezinde yer alır. Mumyalarda radyoaktif madde bulunduğundan; mumyaları ilk bulan 12 kişi kanserden ölmüştür.

Piramitlerin içerisinde ultrason, radar, sonar gibi cihazlar çalışmamaktadır.

Kirlenmiş suyu, birkaç gün piramidin içine bırakırsanız; suyu arıtılmış olarak bulursunuz.

Piramidin içine bırakılan su, beş hafta süreyle bekletildikten sonra, yüz losyonu olarak kullanılabilir.

Kesik, yanık, sıyrık gibi yaralar büyükçe bir piramidin içinde daha çabuk iyileşme eğilimi gösterir.

Neden?

Neden

dükânımı kapatıp giden esnaf, kapıya "10 dakika sonra dönücem." yazar, ne zaman gittiğini nasıl anlarız?

Televizyona çıkan insanlar, neden kendilerini Türkiye' deki bütün insanların izlediğini sanırlar? Örneğin: Şu anda 70 milyon kişi bizi izliyor.

Düğünlerde neden "Dom dom kurşunu" ile göbük atılmaktadır. "Bir avcı vurdu beni, bin avcı beni yedi." gibi sözler eşliğinde kendinden geçen başka milletler var mıdır?

Dolmuşlardaki fiyat tarifesinde "En kısa mesafe" neden "İndi-bindi" olarak tabir edilir? Önce inilip sonra mı binilir? Bir terslik yok mudur?

Bir programı kurarken neden "Kabul ediyorum" ya da "Kabul etmiyorum" seçenekleri vardır? O kadar parayı verip, bir bilgisayar programı satın aldıktan sonra "Kabul etmiyorum." seçeneğini işaretleyen bir takım saf kişiler mevcut mudur?

Neden ilanlarda "Doktordan temiz araba" diye yazılır? Hipokrat yemininde "Arabamı temiz kullanacağım." sekinde bir madde mi vardır?

Güdü ve güdülenme psikoloji biliminin keşfettiği önemli kavramlardır. İnsanların ve hayvanların davranışlarının temelinde güdüler yatar. Gerçekleştirilmesi çok fazla zihinsel ve bedensel enerji gerektirmeyen davranışlar da, uzun vadeli ve birkaç aşama sonrasında elde edilebilecek amaçlar da isteklendirme gerektirir.

Motivasyon, mutlu ve başarılı olmak için de çok önemlidir. Aşağıdaki öneriler isteklendirme oluşturmanızda ve bunu sürdürmenize yardımcı olacaktır.

1. HEDEFLERLE ÇALIŞIN

Hedefler, hayatınızın tüm alanlarındaki gelişiminiz için önemlidir. Eğer çalışırken hedefsizseniz, çalışmaya başlarken de; çalışma sırasında konsantrasyon sağlama konusunda da, çalışmayı devam ettirme konusunda da sorun yaşayabilirsiniz.

2. HEDEFİNİZİ KÂĞIDA YAZIN

Üzerinde çalışacağınız hedefi seçin ve onu bir kâğıda yazarak hedefinizin somutlaşmasını sağlayın. Böylece hedefinizi daha anlamlı kılıp, çok boyutlu olarak değerlendirebilirsiniz.

3. HİKÂYENİZİ YAZIN

Bir kâğıda, bir iki paragraf olacak şekilde; arzu ettiğiniz geleceğin hikâyesini yazın. Gelecekte yapmakta olduğunuz şeyi, yaşadığınız yeri ve sahip olduklarınızı yazın. Bu sizi, hem şimdi hem de gelecekte motive edecektir.

4. HEDEFİNİZİ ÖZELLEŞTİRİN

Hedefinizi 'Üniversiteyi kazanıp iyi bir mesleğe sahip olmak' şeklinde değil 'ODTÜ İşletmeyi kazanmak, bitirdikten sonra bankacı olmak' şeklinde özelleştirin. Bu sizi, hedefinize ulaşmak için daha çok faaliyette bulunmaya iter.

5. ULAŞILABİLİR HEDEFLER BELİRLEYİN

Ulaşamayacağınız hedefler belirlemek, sizde hayal kırıklığı, kızgınlık ve özgüven sarsılması yaratır. Hedefleriniz ulaşılabilir ve mantıklı olmalıdır.

6. HEDEFİ SEÇME NEDENLERİNİZİ YAZIN

Neden bu hedefi seçtiniz? Hedeflerinizin her biri için, "Bunun bana ne yararı var?" sorusunu sorun. Hedefi seçme nedenlerinizi kolaylıkla açıklayabiliyor olmanızdır. Eğer açıklayamıyorsanız, bu hedefle ilgili tekrar düşünün ve gözden geçirmeler yapın.

7. GELECEĞİ GÖZÜNÜZDE CANLANDIRIN

Gözlerinizi kapatın ve kendinizi gelecekte ne yapıyor olarak görmek istiyorsanız, onu yaparken canlandırın. Gitmek istediğiniz üniversitenin kampüsünde zaman geçirirken, sahip olmak istediğiniz mesleği yaparken gibi. Böylece, hayallerinizi somutlaştırabilirsiniz.

8. KENDİNİZİ EĞİTİN

Hedef ya da hayaliniz ile ilgili öğrenin, okuyun, konuşun, dinleyin ve deneyin. Belirlediğiniz hedeflerle ilgili ne kadar çok faaliyette bulunursanız, hedeflediğiniz şeyle ilişkinizi o oranda güçlendirir, sizin için daha anlamlı hale getirir ve daha ulaşılabilir kılar. Sizin için.

9. DÜZENLİ OLUN

Temiz, düzenli bir ev, çalışma ortamı ve hayat; motive edilmiş akıl için olmazsa olmaz niteliği taşımaktadır. Fiziksel dağınıklık, zihinsel dağınıklığa neden olur.

10. BAŞLAMA TARİHİ KULLANIN

Planlama yapmak önemli, ancak onun kadar önemli olan başka bir konu daha var ki, bu da başlama zamanının net olmasıdır. Hedefiniz için yola çıkarken, başlama tarihini ertelemeye yönelik, pek çok nedeniniz olacaktır.

Bunun üstesinden gelmek için, başlama tarihi belirleyin ve o tarihe sadık kalın.

11. DOĞRU KELİMELERİ KULLANIN

Günlük konuşmalarınızda, 'Bunu başarabilirim.' ya da 'Bir çözüm bulabilirim.' gibi olumlu cümleler kullanmaya dikkat edin. Kurduğunuz, cümlelerin sizin psikolojiniz ve davranışlarınız üzerinde son derece önemli etkileri olduğunu unutmayın.

12. STRESİNİZİ KONTROLEDİN

Yoğun stres, motivasyonunuzu ve konsantrasyonunuzu olumsuz etkiler. Stresle mücadele edin. Spor ve gevşeme ve nefes egzersizleri yapın, olumsuz düşüncelerinizi kontrol edin.

13. İYİMSER OLMAK İÇİN ÇABA HARCAYIN

İnsanların ne kadar başarılı oldukları, iyimser ya da kötümser olmalarından oldukça etkilenir. Pozitif düşüncelere ve davranışlara sahip olmak, üzerinde uğraşmanız gereken bir şeydir.

14. GÜNE İYİ BAŞLAYIN

Güne gülümseyerek başlayın. İyi bir kahvaltı ve mümkünse egzersiz yapın.

KENDİNİ
YALNIZ
HISSETTİNDE

doğru yöne
bak...

Özgür GÖKÇE
Rehber Öğretmen

HER KARŞI TARAFIN BİR KARŞI TARAFI VARDIR.

Evrende hiçbir şey tek taraflı olarak var olmaz. Evrende her şey karşıtıyla beraber mevcuttur. Aslında bu, bir zıtlığın, kargaşanın aksine, bir var olma yasası, uyum, hatta doğuş nedenidir.

Her karşı tarafın bir karşı tarafı vardır ve bu, her tarafın aslında diğer tarafın yaratıcısı olduğu sonsuzluğuna uzanan kısır bir döngüdür. Ateş doğada, söndürücüsüyle beraber vardır. Ama söndürücü görevindeki suyun bileşenlerinden biri yanıcıdır. Peki, bu olayı insan için düşünemez miyiz? Her insan ya tamamen iyi ve mükemmeldir, ya da sonuna kadar kötüdür diyebilir miyiz? Diyemeyiz. Bir insan ya iyidir ya da kötü diye bir ayırım yoktur; çünkü kimse tam anlamıyla bu köşelerden birine ait olamaz. Ama işin garibi, bu iki köşe, uç aslında birbirinin aynadaki yansımasıdır. Birbirlerine aittir ve bir bütündürler. Hiçbir kavram zittinden sıyrılmış halde düşünülmez. Kötü, iyi olmayandır, iyi de kötü olmayan... Peki madem öyle, neden büyük tarafları teke indirmiyoruz? Neden bir köşenin önünden aynayı çekip görüntüyü yok etmiyoruz? Çünkü biz, her iki tarafa da aynadan bakıyoruz. Eğer ayna kalkarsa, sadece görüntüsü değil, cisimde ortadan kalkar. Işın eğer aynada kırılmazsa, hiçbir yere çarpmaz ve gözümüze gelen yansıma yoksa görüntü de yoktur. Hint felsefesine göre, her iyiliğin içinde kötülük, her kötülüğün için de iyilik vardır. İç içelerdir, ayrılamazlar. Hegel ise, "Evrende her şeyin bir antitezi vardır" demiştir.

Yaşam, hayat, evren, inanç, her şey antitezleriyle düşünülmelidir. Bu, her düşüncüyü dürterek, yenilerini üretmeye yarar. Eğer ortamda iki ayrı düşünce yoksa, düşünülecek bir şey de yoktur. Gelişmek, ilerlemek ise düşünmeye bağlıdır. Eğer kesin doğrularımız varsa, düşünmeyi öğrenmelisiniz demektir.

BEYZA DÜNDAR
11 TM/A 669

MATEMATİK-BİLİM-GERÇEK

Pek çoğumuz için matematik, bir yandan soyut anlaşılması güç, hatta belki de gizemli bir konudur. Öte yandan açıklığın kesinliği ve yanılmazlığın ölçütünü, matematikte bulanların sayısı az değildir. İster istemez aklımıza şu soru gelmektedir: Matematik çoğunluk sandığımız gibi doğruluğu su götürmez, yetkin bir bilim midir? Yoksa doğruluğu bir yana bir bilmece midir? Kısacası matematik nedir? Gerçeği yansıtır mı? Bilimlere kaynaklık eder mi? Kesinlik taşır mı?

Matematik sadece özenle geliştirilmiş, bilimsel bir teori olmayıp; aynı zamanda modern bilimin de temeli olmuştur. Bilimde bir teorinin gerçekten bilimsel olmasını belirleyen ölçütlerden biri matematik kullanımıdır. Matematikğin soyutluğu, birçok insanı korkutur ve uzaklaştırır. Işın ilginç soyut oluş, insanlar tarafından gözlenip açıklamada zorluk çekişte bir numaralı kurtarıcıdır. B.Russell " Matematik sadece doğruyu söylemekle kalmaz; aynı zamanda onun güzelliğini de ortaya çıkarır." der. Matematikteki ahenk veya düzen kimi zaman bazı filozoflara, bilim adamlarına bir resmin renk ahengini, bir müziğin duruluğunu anımsatır. Kimisi bunun karşısında hayranlığını, sevinç ve heyecanını gizleyemez.

Birçok bilim dalı, matematiğin dilini kullanır. Ama bu, bizim bildiğimiz diğer dillerden elbet çok farklıdır, daha sınırlı ve daha katıdır.

Diğer bilimler ile matematik arasındaki temel farklılıklar, düşünce sistemlerinde ve ispat açıklama yöntemlerindedir. Matematiksel düşüncede karamsarlık vardır. Matematiksel oluşta, açıklık ve kesinlik vardır. Doğruluk şüphe götürmez. Kuru gerçektir. Matematikçiler kanıt toplamaktan çok ispata yönelirler.

Soyut matematik, daima rasyonel düşüncenin doruğundadır. Matematiksel sonuçlar, sayısal teorisinden geometrik şekillere; küme teorisinden fonksiyonel analizin karmaşık yapısına kadar, doğruluğun bükülmez en sert örneklerini oluştururlar. Kimi zaman kavramlar çok basit ve sadedir; ama yine de her insan beyni, bu doğrulukla barışık değildir.

Matematiksel gerçeklik ve düşünme yapısı incelendiğinde, matematiksel nesnelerin gizemli özellikleri ve bunların büyük zekâ uğraşları sonucunda ispatı göz önüne alındığında; matematiğin 'bir felsefi düşünce sistemi içine sığdırılamayacak kadar sonsuz bir zenginliğe sahip olduğu' görülür.

Sonuç olarak, matematik kesin doğruları yansıtır demek veya yansıtmaz demek mümkün olmamakla birlikte farklı görüşler vardır. Ama matematik, çoğunlukla kanıtlanabilir olduğu için gerçekleri içerir. Matematik gerek dili gerek işleviyle, diğer bilimlere kaynaklık eder. Hayatımızda matematiğin rolü yadsınmaz.

Ayşen AKTÜRK
11 TM/A 597

Bilimin ne denli zihnimizi, aklın sınırlarını zorladığını düşünürsek, içinde boğulduğumuz teknolojiyi anlayabiliriz. Bilim inanılmaz geliştirdi ve teknoloji de paralelinde inanılmaz hale geldi. Her istediğine ulaştıran, yaşamımızı kolaylaştıran teknik bilgi, hayatımızın her noktasında var. Bilgiye çok kolay ulaşabiliyoruz. Bilgiye nedenli kolay ulaşıyorsak o denli pasifleşiyoruz. Artık bilgi izlerken de ediniliyor. Çağımızın yeni insanı, düşünen, ama düşünürken -düşündüren(!) insan" olsa gerek. Bu denli kolay ulaştığımız bilgi neden bizi daha akıllı yapmadı? Hayatımız bu kadar kolayken neden az düşünüyoruz? Çağın insanı, kadim Yunan insanlarından daha mı az düşünüyor? Çağımızda çok bilgi var, neden az bilgi kullanımını var?

İlk insan, eliyle ürettiği her üründe aklının sahnesine bir aktör kazandırıyor. Ne denli elini kullanıyorsa o denli, zihnini çalıştırıyor, aklının olanaklarını genişletiyordu. Tarih insanın eliyle aklının paralelinde gerçekleşmiş gibi görünür. Savaşları da, keşifleri de yapan, ellerimiz ve aklımızdır. Toprakta yiyecek toplarken, onu üretmeyi öğrenen insan, her defasında aklına bir başka şey katmıştır. Eller çalışmadan, akıl da çalışmamıştır.

Akıl, kullanıldığında gelişen, etkinlik yaratan, değiştiren bir varlık. Özne olmamızı sağlayan varlık. Cogito ergo sum.* Akıl düşünmemizi sağlıyor. Düşünen bildiğimiz tek varlık insan gibi görünür. (Aklın ürettiği düşünme biçimleri için) Düşünmek insanın yasasıdır. Düşündükçe mağaradan çıkmış, bu dünyayı düzenlemişiz. Az düşünmemişiz, aksini düşünen tarihe baksın. Düşünmüş, yapmışız. İnsanın yasası düşünmek ve düşündüğünü yapmak olmuş. Düşündükçe üretmiş ürettikçe düşünmüşüz. Akıl, düşünce, etkinlik. O halde insan ne kadar aktifse o denli düşüncesine başvurmuştur.

Çağın insanı düşünüyor. Ama izleyen bir düşünce bu. İnsan bilgiyi ne denli kolay elde ediyorsa o kadar izliyor. Çünkü bilgi yolda dinlediğimiz müzik parçasının içinde. Mp3 çalarların içine konmuş, okunmuş bilgiyi otobüste dinleyebiliyoruz. İnternette elde ettiğimiz bilgiyi okumuyor, bilgisayara okutabiliyoruz. Ama en önemli bilgiye ulaşım aracı televizyon. Televizyon vaktimizin çoğunu alıyor ve farkında olmadan öğrenme biçimine hizmet ediyor. Ama televizyonu izlerken de, bilgiyi mp3 çalarda dinlerken de pasifiz. Ellerimiz ilk insanda olduğu kadar sürecin içinde artık değil. Elde ettiğimiz bilgiyi yazıyla kağıda yazmıyoruz, internette elde ettiyse kopyalıyoruz, yapıyoruz. Bilgiye kolay ulaşıyoruz, fakat bilgiyi kullanmıyoruz.

Çağın insanı kullanamayacağı kadar çok bilgiye parmaklarının ucuyla ulaşabiliyor ama kullanmıyor. Kullanacağı bilgiye ulaşıyor ama yazmıyor. Yazmayan, izlediğini ifade etmeyen, denileni duymayan, duyduğunu ifade etmeyen insan, düşünmez. Düşünür ama düşünmesi düşündürür. Soran, cevap alan, cevap veren, cevap bulamasa da arayan insan, düşünce etkinliğini öznesi olduğunu hatırlar. İletişim süreci olarak bilgi, ulaştığı yerde düşünülürse kalır. İrdelenir, sorulur, değiştirir, dürtülürse düşünülürse olur. Pasif olan özne düşünen değil, sadece buz kalıplarındaki su gibidir. Buzu eritirsen suyu akıtırsın. O sular buz olarak kaldığı sürece kalıp kalıp ezber olurlar.

İnsan düşünmekten uzaklaşmamalı. Yasasına aykırı olmamalıdır. Düşünmemizin önünde zaten bir çok engel var. İnsanın daha çok düşünme alanına sahip olması bir çok güç tarafından istemeyen bir durumdur. Bir de çağın pasif insanına dönüştüğünde, az düşünen bir varlık oluveriyorsunuz.

Elimiz, terlemeden üreten insan olamayız. Düşünen insan o sürecin içindedir. Düşünce o terin göstergesidir.

O halde soralım, düşünelim, gene soralım. Dinleyelim, gene soralım. Soralım, cevabını alma ümidimiz olmasa da soralım. İnsan sorunca insan olur. Düşününce akıl sahibi olur. İnsan ona bahşedilen düşünme etkinliğini kullandıkça, iyi-kötüyü, güzel-çirkini ayırabilir. Ayırma yeteneğine sahip olur.

"DİNLE KÜÇÜK ADAM!"

Sana "Küçük Adam" "Sıradan İnsan" diyorlar; yeni bir çağ "Sıradan İnsan Çağı" başladı diyorlar. Bunu söyleyen sen değilsin Küçük Adam. Mirasın avucunun içinde alev alev yanan bir elmadır. Bunu sana söyleyen benim; beni dinle. Her doktor her ayakkabıcı teknisyen ya da egitimci işini doğru dürüst yapmak ve yaşamını kazanmak için eksiklerini bilmek zorundadır. Birkaç on yıldır şu yeryüzünde yönetici rolünü oynamaya başlamış bulunuyorsun. İnsanlığın geleceği senin düşüncelerin ve senin yapacağın şeylere bağlıdır. Ama öğretmenlerin ve efendilerin aslında nasıl düşündüğünü ve gerçekte ne olduğunu söylemiyorlar sana; seni kendi geleceğine egemen olma yetisi verebilecek yönde eleştiren ve bu eleştiriye dile getirme yürekliliğini gösteren tek kişi yok. yalnız bir anlamda "özgürlüğe sahip"sin sen: kendi yaşamını yönetmeyi öğrenmeme kendini bu yönde eğitmeme ve kendini eleştirmeme özgürlüğüne sahipsin.

Dinle küçük adam! ***

" Sapare Aude! (Aklını kendin kullanmak cesaretini göster!)"*** Düşün, düşünme densede, irdele bul doğruyu.

* Düşünüyorum, o halde varım. Rene Descartes
** Wilhelm Reich DİNLE KÜÇÜK ADAM
*** İnanmaz! Kaçır: Aydınlanma Nedir?

Bay Philo' nun Maceraları (Macera:1)

Bay Philo mağarasında uyanır. Hiçbir şey hatırlamıyordu. Şaşkın ve ürkek tavırlarla mağaradan çıkar. Hiç görmemiş gözleri, hiç duymamış kulakları, görür duyar. Bay Philo mağaranın dışında dünyayla tanışmaya hazır, bilgiye açtır.

Mağaranın çıkışında ilk karşılaştığı şey bir dağ keçisidir. Onu izler. Bu mahlukat güzeldir. Tüylü ve sakallıdır, kendi gibi. Önemser bu mahluku ve onun kendinin kılavuzu olabileceğine karar verir. Kılavuzunun yaptığını yapmaya yolundan gitmeye karar verir.

Dağ keçisi nereye Bay Philo oraya. Keçi kayaya çıkar, Bay Philo peşinden, keçi koşar o peşinden. Yolu yolu, suyu suyu olmuş, Bay Philo' nun. Dağ keçisi göl kenarına inmiş, Bay Philo peşinden gelmiş.

Keçi eğilmiş su içecek gölden, Bay Philo peşinden eğilmiş su içmeye.

Eğilmiş bakmış, gölde biri ona bakıyor. Uzatmış elini suya, suyu bulandırmış. Biraz sonra bulanıklık gidince aynı şey ona bakıyor. Bir göldekine bakmış bir keçiye. Göldeki kalıcı mutlak gibi, değişmiyor yok olmuyor. Hem de sakallı. Ya bu sakallı dört ayaklı mahluk o kılavuz olamaz. Olsa olsa benim kılavuzum bu göldeki mutlak şey.

Artık keçiye izlemeyen Bay philo göldekini izlemeye koyulmuş.

İzlemiş, izlemiş.

Bay Philo hareket etmezse oda hareket etmiyor. Bay Philo burnunu sıkıyor, oda sıkıyor. Kafa sallıyor, oda sallıyor. Bu böyle Bay Philo onun aksi olduğuna karar verene dek sürmüştü.

Sonra...

Kendi kendisinin kılavuzu olması gerektiğine karar vermiş.

İnsan kendinin kılavuzudur.

Aklına güven,

Düşün.

Kendine tank ol.

İsmail KAYMAK
Felsefe/Bitefo Öğretmeni

Bir sabah uyandı. Onun için, her zamanki karamsar sabahlardandı. Yataktan kalkmak zorunda olduğuna sinirlendi; doğrulamak istedi; ama vücudunda bir gariplik vardı. **Çocuk** başının yerinde olmadığını **fark etti**. Madem başı yok, tıpkı romandaki gibi, neden her yerinden kanlar fışkırmıyordu. Kan yoktu; ama başı da yoktu. Bağırmaya başladı: "Başım yok, başım yerinde yok!"

Ne yapacağını şaşırmişti. Nasıl olmuştu bu ve neden?

Bağırmalarını ilk önce annesi duydu. Yardıma ihtiyacı olduğunu, ilk **annesi fark ederdi** zaten. Gerçi böyle olduğu, şu anda aklına gelmişti. Yoksa annesini eleştirmekten ve ona bağırıp azarlamaktan asla kaçınmazdı.

"Ne var, ne oldu?" dedi annesi. "Neden bağıryorsun?"
"Başım yok, başım yerinde yok."

Annesi ona uzunca baktı. Bir şeyler söyleyecekti sanki, sonra vazgeçti. Hiçbir şey demeden döndü gitti.

Elinin biri olmadığı için küçümsediği, Kapıcı Nihat gibi elsiz yaşayabilirdi. Kolsuz, ayaksız da yaşanabilirdi belki, ama başsız ne yapacaktı? Belki de yaşayamayacaktı.

Biraz önceki bağırışlarını duymadığına göre, uyuyor olmalıydı kardeşi. Ona sorsa da başını, zaten bilmezdi. Cahilin, çocuğun tekiydi. Adıyla çağırılmaz; 'Karın Ağrısı' derdi ona. Yine de duvarlara tutuna tutuna, kardeşinin odasına gitmeyi denedi.

Kendisi almazdı kardeşini odasına, dokunduramazdı eşyalarına. Şimdi de, onun odasına kadar bile yürüyemiyordu.

Babası çıkmıştı, her zaman çok çalışırdı; ama harçlığını hak ettiği kadar vermezdi. Babasıyla en son, arabayı kaçırdığı için kapışmışlardı ve çocuk bütün kapıları ve duvarlarını onlara(ailesine) karşı kapamıştı. Evde olsa da, asla ona sormazdı başını. Sorsa, babası onun gibi küslük yapmaz, yardım ederdi.

Hafta sonları, uzaktaki fırından sıcak ekmeğin getiren, eski kafalı Kapıcı Nihat çıktı karşısına. Bu adam bir garipti zaten. Sıcak ekmeğin için, o kadar uzağa gitmesini anlayamamıştı hiçbir zaman. Bu fedakârlığa değer miydi hiç? Gerçi, ekmeğin keyfini çıkarmak hoşuna gitmiyor değildi; ama kendinin asla yapmayacağı bir şeydi. Böyle bir adama, başını sorması da anlamızdı. Adam, sıcak bir ekmeğin uzatıp gitti.

Odasına çok zor döndü. Annesi terslemesinden korktuğu halde; gelmişti yürürken yardımına.

Bilgisayarını açarken, annesinin tuttuğu yerdeki kalıcı dövmenin, kaybolduğunu gördü, öyle şeyler yaşıyordu ki, bu ona garip gelmedi. Zaten annesi, dövme yaptırmasını hiç istememişti.

Başı yoktu, yürüyemiyor, olanları algılayamıyor; ama bilgisayarı çok iyi kullanıyordu. Mavi ekranla baktılar. Duyuları ve duyguları olmayan, çocuğu hızla kendine benzetiyordu, kendine köle ediyor; her an artan oyunlarıyla **fark ettirmeden geleceğini yok ediyordu**.

Öyle şaşkın ve çaresizdi ki, mavi ekrana soracaktı olanları. Ne de olsa, şu evde yanında olmayı tercih ettiği; yegâne varlıktı.

Saat gece yarısını geçerken, bilgisayarı kapatmadan hemen önce, arkadaşıyla '150. kez' mesajlaşmıştı. Karar verilmişti. Tıpkı son okudukları romandaki gibi, en kısa zamanda kaçacaklar; isteklerini kabul ettirene kadar da dönmeyeceklerdi. Kabul etmezlerse, kız arkadaşlarıyla evlenmelerine izin vermezlerse dönmeyiverirlerdi. Arabayı da alacaklardı. Kimseye (annelerine, babalarına ve karın ağrılarına...) ihtiyaçları yoktu. Belki de orta dünya vardı ve onların keşfetmesini bekliyordu. Orada özgür yaşayabilirlerdi.

Tuşlara, bir sihribazın el çabukluğu ile bastı. Hayret arkadaşı çevirmişti. Arkadaşının da ailesini, anılarını, geçmişini unuttuğunu; sadece ve sadece bilgisayar kullanmayı ve mesajlaşmayı hatırladığını nerden bilebilirdi ki... **Arkadaşı da kim olduğunun farkında değildi**.

'Kaçış ve öfke' diye iki kavram kalmıştı, ikisinin de akıllarında. Bir de, okudukları hep aynı tarz seri kitaplardan sahneler...

Madem internetten ulaşamıyor, cepten arardı. Yeni yüklediği kontörlerin azaldığını görünce, çaldırmaya karar verdi. Dokunmatik ekranda, numarayı seçti. Başı olmadığından mı ne, telefonun sesi de garipti. O anda bir sesle uyandı; dijital saat, dersane servisinin gelmekte olduğunu hatırlatmakta ısrar ediyordu. Gözlerini iyice açtı, etrafına baktı. Dağınık odasında ve yatağında. Elleri hemen başına doğru gitti. Evet, evet başı yerindeydi.

Kötü bir rüyadan uyanmıştı. Patates kızartması kokusundan ve tıktırlardan, annesinin kahvaltı hazırlamakta olduğunu anladı. Kardeşi, son ses çizgi film seyrediyordu.

Her zaman kızdığı bu sesleri duyduğuna ve evde olduğuna bu kadar sevineceğini hayal bile edemezdi... Başı yerindeydi, kokuları alıyor, sesleri duyuyor, varlıkları görüyordu.

Uyandığından beri, zihninde binlerce kapının açıldığını **fark ediyordu**. Başının yerinde olması, ne büyük bir şeydi. Düşünüyor, hatırlıyor; anlıyordu. Başı geçmişti, sevmediğini sandığı sevdipleriydi. Her zamankinin aksine, yaşadığı için mutluydu.

Kapının zilini duydu. Nihat Amca ekmeğin getirmiş olmalıydı. Bu beğenmediği adam, rüyasında bile ekmeğin vermişti ona. Aslında Nihat Amca'nın her hafta sonu yaptığı, ne kadar insancaydı.

Zaman kavramını kaybettikleri diğer geceler gibi, gece yarısını geçerken mesajlaştığı arkadaşını, telaşla ve karabasanın teri içinde koştu yatağındaki arkadaşına:

"Neler oldu bilsen adamım, ben vaz caydım tüymekten. Öküz gibi bir karabasan gördüm ki, şizoya bağlıyodum. Rüyamda benim kelle yoktu, sana ulaşmaya çalışıyodum ve sen de..."

Ama böyle demesi **gerektiğini fark etti**. "Neler oldu bir bilsen, ben kaçmaktan vazgeçtim. Öyle bir karabasan gördüm ki, uyanamayacağım sandım. Rüyamda benim başım yoktu, sana ulaşmaya çalışıyordum ve sen de..."

Tam o anda, **iki çocuğun annesi; onların farkında**, kol kola ve anne gülümsemeleriyle odadan içeri girdiler.

Banu AKKAYA

Edebiyat Öğretmeni

Heey! Biraz sohbet edebilir miyiz?

Toplumun ve Gençliğin Aşın(dırıl)an Ahlakı Aşın(dırıl)an Değerleri

Aslında bu tarz başlıklarla yazılmış yazılar, okul dergilerinin, öğrenciler tarafından okumaya tenezzül edilmeyen bölümleridir. Genelde başlık okunur ve geçilir. Şimdi vereceğim örneğe dikkat edin. Bundan 2 sene önce okul dergimizin ilk sayısı Kitap Kurtları adıyla çıkarılmıştı. O dergide okulumuz öğretmenlerinden İsmail Kaymak'ın "Paradoks nedir?" başlıklı yazısı vardı. O zaman onuncu sınıftaydım ve aslında o yaşta birisinin okuyabilmesi gereken bir yazıydı. Gerçi o zaman ahlak, değerler, derin düşünmek gibi konular benim için çok da anlamlı değildi. O yazıyı, kendimi zorlayarak okumuştum. Böylece bilmediğim bir kavramın altını biraz olsun doldurmuş oldum. Burada önemli olan, yazıyı okuduktan sonra yaşatırım arasında yazının tamamını okumuş olup, bu konu üzerinde konuşabileceğim pek az kimsenin olmasıydı. Belki de bu duygulara kapıldığımdandır, yazının en üstüne "Heey! Biraz sohbet edebilir miyiz?" cümlesini ekledim. Eminim ki bu da okuyucular arasına birkaç kişiyi daha eklemiştir.

değer

gerilemiş, neler

bir ifade, kimisinde aldırılmazlık ve çok azında da bir şeyleri algılama çabası vardı. Ben öğretmenimin söylediklerinden çok

etkilendim ve o anda bu konunun üzerinde düşünmeye başladım.

oluyor?" diyerek adeta haykırıyordu. Öğrencilerden kiminin suratında anlamsız

oluyor?" diyerek adeta haykırıyordu. Öğrencilerden kiminin suratında anlamsız

oluyor?" diyerek adeta haykırıyordu. Öğrencilerden kiminin suratında anlamsız

Ahlaki yozlaşma bugün Türkiye'nin içinde bulunduğu en ciddi problemlerden biri. İnsan ilişkilerinde, kitle iletişim araçlarında, toplumsal alanda, sanatta, politikada ahlaki bir gerileme yaşıyoruz. Bu ahlaki yozlaşmanın yaşanmasında etkili olan en önemli nedenlerden biri kitle iletişim araçları. İnsanlar kitle iletişim araçlarının da etkisiyle yoğun bir tüketim kültürüne itilmekte. Topluma her arzu ettiklerine ulaşmaları gerektiği aşılanıyor. Bu da insanların hayatlarında sahip olduklarını, zamanla değersiz görmelerine sebep oluyor. Öte yandan televizyon dizilerinde insanlara bazı olumsuz durumların normalmiş gibi gösterilmeye çalışılması ve televizyon dizilerindeki niteliksizliklerin özellikle gençleri olumsuz yönde etkilemesi. Gençlerin bu denli amaçsızlaştırılması, bu denli fikir dünyasından uzaklaştırılmaları. Bir kitapçada iki lise öğrencisi arasında geçen: "Aaa Aşk-ı Memnu'nun kitabı çıkmış." ifadesi, buna da bir yazarın tanık olması. İşte yaşadığımız bu durumlar bize kitle iletişim araçlarıyla aksettiriliyor. O çok sevdiğimiz televizyon programlarıyla milli ve manevi değerlerimiz aşındırılıyor.

Çocukların internet kafelere ya da online oyunlara aşırı merak duyması da bir başka olumsuzluk. İnsanoğlu her konuda ölçüyü korumalıdır. Saatlerini bilgisayar başında geçiren çocukların, gençlerin geleceği ne kadar ümit verici? Bir arkadaşım bu konuları tartışırken arkadaşımın: "Çocukken mahallede arkadaşlarımla misket oynayabildiğim için kendimi şanlı hissediyordum, kim bilir bizim çocuklarımızın zamanında neler olacak?" demesi de beni çok etkilemiş, düşündürmüştü. Umarım sizi de... Galiba asıl çocukluk, büyüklerimizin anılarındaki çocukluktu. Şimdiki çocukluğun ve gençliğin; araçları, amaçları değişti.

Yazının başından sonuna kadar haddim olmayan birçok şey söyledim. Ama 17 yaşında ki bir gencin, üniversite sınavına 46 gün kala en yoğun şekilde test çözmesi gereken bir zamanda; gece uyumayıp bu yazıyı yazması da bir şeyler de sorun olduğunun en açık göstergesi. Biz gençler neden Türk toplumunun değerini daha da yükseltmeliyim, neden derin düşünebilip kendimizi geliştirmeyelim, neden savunduğumuz şeyi bilerek savunmayalım, Divan Edebiyatı' nı neden anlayabilecek seviyeye ulaşmayalım. Kısacası neden ahlaklı olmayalım? Neden, neden, neden?

Tabii olumsuzlukların içinde nitelikli, düşünen, araştıran gençlerin varlığını da elbette göz ardı edemeyiz. Onların önünde saygıyla eğiliyoruz. Böyle gençlerin bile kusursuzluğa ulaşması mümkün değil, bizler de bunu bilerek hayatımız boyunca kendimizi denetlemeye devam etmeliyiz.

Ahlak bir toplumun sürekli taşıması gereken bir değerdir. Ben de bu duyguları yeni anlamaya çalışan bir genç olarak yazdım bunları. Tüm bu söylediklerimi özetleyecek olursam; iki türlü insan vardır: düşünen insan, düşünmeyen insan. Biz düşünen insanlardan olmalıyız. Emin olun, bu yazdıklarımın hepsini önce kendime söylüyorum. Yazının

Mustafa DEMİR

12 TM-A

2008-2009 Etimesgut Öğrenci Başkanı

Bilgece

37

MÖ 30.000 Mağaraların iç duvarlarına resimler yapılmıştır. Bu resimlerin renkleri, topraktan ve başka doğal boyalardan elde edilmektedir. Belki yazının kaynağını da bu resimlerde görmek gerekir.

MÖ 25.000 Özel aletler yapılmaya başlandı. Bunlar; taş balta, kemik bıçak, kemikten ya da balık kılıcığından yapılmış dikiş iğnesi.

MÖ 10.000 Koku alma yetisi, belleği, aynı zamanda arkadaşına olan gereksinimiyle köpek, on bin yıldır insanın sadık dostu oldu.

MÖ 5.000 Domuz ve koyun ardından öküz evcilleştirildi. Mısırdaki yün dokuma başladı. İki bin yıl sonra da Hindistan'da pamuğun dokumasına geçildi.

MÖ 4.000 Çömlekçilik, Çin'de ve Akdeniz kıyılarında ortaya çıktı.

Yazı, Mezopotamya'da doğdu.

MÖ 3.000 Tekerlek, Kald'de (bugünkü Irak) İbrahim Peygamber'in doğduğu Ur şehrinde ortaya çıktı. Bütün zamanların en önde gelen buluşudur.

MÖ 3000 civarı Babililer ilk toplama makinesi olan abaküsü icat etti.

MÖ 1300 civarı Fenikeliler kendi alfabelerini geliştirdi.

MÖ 700 Lidya'da (bugünkü Türkiye'de) malların alım satımı için ilk kez para kullanıldı.

MÖ 287 Kaldıraç ve vida kullanarak pek çok değerli

mekanik aygıt icat eden Arkhimedes doğdu.

MÖ 10 civarı Romalı mimar Vitruvius bir vinç tasarladı.

999 Milattan sonra bir keşiş tarafından mekanik saat icat edildi.

1000 civarı Çinliler havai fişek yapmak ve işaret göndermek için barut kullandı.

1045 civarı Çin'de Pi Cheng portatif matbaa harflerini icat etti.

1280 İlk gözlük İtalya'da yapıldı.

1450'ler Johannes Gutenberg'in baskı makineleri kitap üretiminde çığır açtı. Bunun sonucunda yeni icatlar hakkındaki bilgilerin yayılması hızlandı.

1452 Birçok makine icat eden sanatçı Leonardo da Vinci doğdu

1592 Galileo, cisimleri 30 kez büyüten bir teleskop yaptı.

1614 İskoçyalı matematikçi John Napier logaritma cetvelini icat etti.

1642 Blaise Pascal, babasının vergi hesaplarında kullanması için bir toplama makinesi icat etti.

1643 Evangelista Torricelli, hava basıncını ölçmek için şimdi cıvalı barometre denilen cihaz icat etti.

1668 Isaac Newton ilk aynalı teleskopu yaptı.

1698 Thomas Savery'nin yaptığı ilk buhar makinesi, su altında kalan madenlerdeki suyu dışarı pompalamada kullanıldı.

1733 İngiliz bir dokumacı tarafından icat edilen "uçan mekik" adındaki alet bir kişinin bir günde

üretebileceği kumaş miktarını ikiye katladı.

1778 Joseph Braham'ın yeni tuvalet sistemini icat etmesiyle ev içi sağlık koşullarında önemli bir gelişme kaydedildi.

1783 Marquis de Jouffroy d'Abbans ilk buharlı gemiyi yüzdürdü.

1783 Montgolfier Kardeşler bir sıcak hava balonunu başarıyla uçurdu.

1801 İlk denizaltılardan olan Nautilus ilk yolculuğunu tamamladı.

1804 Richard Trevithick raylar üzerinde giden ilk buharlı lokomotifini yaptı.

1814 Friedrich König elle çalışan matbaadan çok daha hızlı olan buharlı matbaayı geliştirdi.

1815 Humphry Davy, madenlerde çalışmayı çok daha güvenli hale getiren bir madenci lambası icat etti.

1819 Augustus Siebe basınçlı bir dalgıç elbisesi tasarlayarak insanların daha derinlere dalabilmesini sağladı.

1826 Fransız fizikçi Joseph Niepce tarihteki ilk

fotografi çekti.

1830 İlk dikiş makinesi Fransız terzi Barthelemy Thimonnier tarafından tasarlandı.

1836 Samuel Colt, yaptığı hızlı ateş eden tabanca "altıpatlar"ın patentini aldı.

1837 Isambard Kingdom Brunel, ilk kıtalararası buharlı gemiyi yüzdürdü.

1837 İki İngiliz mucit William Cooke ve Charles Wheatstone ilk elektrikli telgraf makinesini yaptı.

1843 Samuel Morse, telgraf mesajlarında kullanılmak üzere nokta ve çizgilerden oluşan ünlü morsa alfabesini icat etti.

1848 İlk yürüyen merdiven, New York'ta turist çekmek için kuruldu.

1849 Çengelli iğne icat edildi.

1860 Belçikalı Etienne Lenoir ilk içten yanmalı motoru yaptı.

1863 İlk metro (yeraltı demiryolu) hattı Londra'da işletmeye açıldı

1876 Alexander Graham Bell ilk telefon konuşmasını yaptı.

1876 Amerikalı üretken mucit Thomas Edison icatlar fabrikasını kurdu.

1877 Edison fonografi icat etti.

1878 Joseph Swan elektrik ampulünü icat etti.

1879 Ernst Von Siemens elektrik döşenmiş bir hat üzerinde giden ilk elektrikli treni sergiledi.

1881 Emile Berliner, yassı plaklar kullanan ilk gramofonu yaptı.

1884 Hiram Maxim ilk makineli tüfeği tanıttı.

1885 Fizikçi Heinrich Hertz elektromanyetik dalgaların varlığını gösterdi.

1888 George Eastman, Kodak no.1 adlı fotoğraf makinesini üretti ve müşterilerinin filmlerini banyo etti.

1890 Daimler motor şirketi, dört tekerlekli ve akaryakıtla çalışan otomobil üretimine başladı.

1895 Paris'te Lumiere Kardeşler 10 hareketli filmden oluşan bir gösteri yaptı.

1898 Valdemar Poulson, modern teybin öncüsü olan bir cihaz yaptı.

1901 King Camp Gillette, kullanıldıktan sonra atılan ilk güvenli traş bıçağının patentini aldı.

1902 İtalyan Guglielmo Marconi, Manş Denizi üzerinden radyo dalgalarıyla mesaj iletmeyi başardı.

1903 Amerikalı Wright Kardeşler ilk motorlu uçağın

uçuşunu gerçekleştirdi.

1903 Henry Ford, yeni araba fabrikasıyla seri üretim tekniğini getirdi.

1903 Willem Einthoven, kalbin işleyişini kaydeden elektrokardiyografi cihazını icat etti.

1904 John Fleming'in geliştirdiği cam diyotlar radyo cihazlarının vazgeçilmez parçası oldu.

1909 General Electric şirketi elektrikli ekmek kızartma makinesini yaptı.

1923 İki İsveçli mucit ilk buzdolabını tasarladı.

1925 Londra'da trafik lambaları kullanılmaya başlandı.

1926 John Logie Baird ilk televizyon görüntüsünü başarıyla ilettiler.

1933 İki Alman bilim adamı Max Kroll ve Ernst Ruska elektron mikroskopunu yaptı.

1933 Bir kedinin gözünün araba farlarını yansıtmasından esinlenen Percy Shaw, sürücülerin dikkatini yol çizgilerine çeken kedigözünü icat etti.

1935 Alman şirketi AEG, sesi kaydetmek için plastik manyetik teyp bandını geliştirdi.

1938 Macar mucit Lazlo Biro, biro da denilen bilye uçlu tükenmez kalem icat etti.

1938 Amerikalı Chester Carlson ilk fotokopi makinesini icat etti.

1939 İgor Sikorsky adlı bir Rus mühendis tarafından ilk helikopter yapıldı.

1942 Wernher von Braun, Almanya'nın ilk uzun menzilli füzesi olan V-2'yi fırlattı.

1942 Enrico Fermi, ABD'nin Chicago kentinde, nükleer enerjinin denetim altına alınabildiği bir nükleer reaktör yaptı.

1945 Amerikalı mucit Percy Spencer, ilk mikrodalga fırını tasarlayarak patentini aldı.

1946 John Mauchly ve John Eckert'in geliştirdiği, Amerika'nın ilk elektronik bilgisayarı ENIAC halka gösterildi.

1947 Edwin Land bir dakikadan az bir sürede siyah beyaz fotoğraf çıkaran polaroid makineyi icat etti.

1948 Amerikalı üç bilim adamı John Bardeen, Walter Brattain ve William Shockley transistör denilen bir cihaz icat ederek elektronik devrelerin çok daha küçülmesini sağladı. Daha sonra, bu icatlarıyla Nobel Ödülü aldılar.

1957 Sovyetler Birliği tarafından Dünya'nın çevresinde dönen insan yapımı ilk cisim Sputnik I fırlatıldı.

1959 Christopher Cockerell tarafından tasarlanan hoverkraft halka gösterildi.

1960 Theodore Maiman ilk lazeri yaptı.

1962 Telefon konuşmalarının yanında canlı televizyon görüntülerini de ileten Telstar adlı uydusu fırlatıldı.

1977 Dünya'nın tekrar kullanılabilen ilk uzay gemisi olan Uzay Mekiği, ABD tarafından fırlatıldı.

1982 Philips ve Sony şirketleri kompakt disk çıkardı.

1987 İlk sayısal ses bantları (DAT) üretildi.

1990 Yüksek netlikte televizyon (HDTV) yayını ilk kez yapıldı.

Hazırlayan: Sedat TEZER/ Tarih Öğretmeni

Fiberoptik

Geleceğin iletişim teknolojisinin temeli olarak gösterilen fiberoptik ülkemizde de birçok alanda kullanılmaktadır. Peki nedir aslında bu fiberoptik?

Fiberoptik insanın saç teli kalınlığında ve çok hassas üretilmiş saf bir cam ip üzerinden ışığın iletilmesi prensibiyle çalışan bir sistemdir. Bu şekilde üretilmiş kabloların tercih edilmesinin en büyük sebebi, çevresel şartların ağır olduğu; nemli, rutubetli, elektriksel alan parazitlerinin yoğun olduğu yerlerden etkilenmemesi ve her zaman stabil bir bağlantı sunmasıdır. Fiber optik kablolar, iletimi ışık hızıyla yani saniyede 300 bin km'lik hızla gerçekleştirirler. Bu yönleri sebebiyle uzak mesafelere veri aktarımı için tasarlanmıştır.

Fiberoptik diğer iletişim malzemelerine oranla uzun mesafelerdeki veri iletiminin daha hızlı ve yüksek kapasitede yapılabilmesine olanak verdiği için haberleşme sistemlerinde çok sıklıkla kullanılmaktadır. Metal kablolar yerine fiber kabloların kullanılmasının nedeni, daha az kayba neden olmaları ve elektromanyetik etkileşimden etkilenmemeleridir.

Bir fiber kablo kesitinin kısımları şu şekildedir:

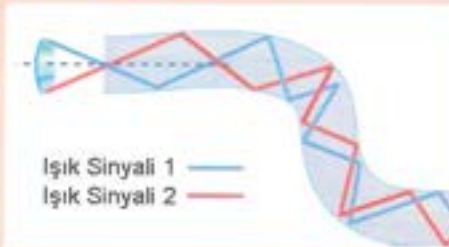
- * Merkez – Işığın hareket ettiği ince cam tabaka
- * Cam Örtü – Merkezin dışını saran optik malzemeden üretilmiş, merkezden yansıyan ışığı tekrar merkeze geri gönderen kısım
- * Kılıf – Kabloyu darbelerle ve neme karşı koruyan dış katman

Optik fiberler aynı zamanda birçok sensör ve benzeri aygıtların yapımında oldukça sık olarak kullanılmaktadır. Bizim en yakın gelecek örnek zannediyorum ki şu sıralar ülkemizde giderek yaygınlaşan fiber internettir. Fiber teknolojisi sayesinde alışlagelmiş hızların yerine çok daha yüksek hızlara ve veri taşıma kapasitesine ulaşabiliyoruz.

Fiberoptiğin çalışma prensibi:

Lazerden gönderilen ışın demeti ilk başta doğrusal bir yol izler. İlk başta ışık sinyali 1 ve 2 olarak çıkan alt – üst sınır ışınları şekilde görüldüğü gibi kablounun kıvrıldığı noktalarda; ışık cam örtüye çarpıp geri yansır, bu şekilde devamlı yansıma yaparak merkezdeki yoluna yavaşlayarak ve bir miktar kayba uğrayarak da olsa devam eder. Bu nedendir ki, fiber kabloların fazla kıvrım yapmadan genellikle düz bir yol izemesi, veri iletim hızı ve kalitesi açısından önemlidir. Cam örtü tabakası ışığı keskinlikle absorbe etmez ve neredeyse tam olarak yansıtır bu da bilginin kayıpsız şekilde ulaşması için

çok önemlidir.

Fiber optik kabloların kullanım yeri ve şartlarına bağlı olarak çelik zırh ya da jel tabakası gibi başka koruyucu ve esneklik kazandırıcı kısımlar da ilave edilebilmektedir. Kablounun üzerine yerleştirilen bu koruyucu tabaka aynı zamanda kemirgenlerin ısırılmalarına engel olmak için özel kimyasal maddeler içerir.

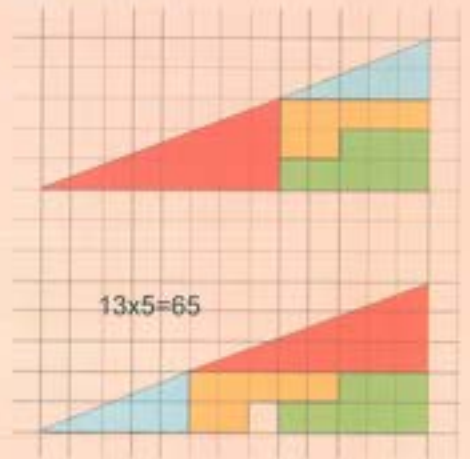
Paradokslar

Paradoks, görünüşte doğru olan bir ifade veya ifadeler topluluğunun bir çelişki veya sezgiye karşı bir sonuç meydana getirmesidir. Paradokslar karşımıza birçok alanda çıkabilir; matematik, fizik, geometri, coğrafya, felsefe...

Paradokslar, bilimsel anlamı ile matematiksel tanımsızlıklar, işlem hataları veya yanlış kabullerin en az birisinin bulunması şartıyla meydana gelirler. Bu tanımda bahsi geçen paradoks kavramı her ne kadar matematiksel paradoksları işaret ediyorsa da, paradokslar yalnızca soyut kavramların çelişmesiyle sınırlı değildir.

Genel olarak temel insan mantığına karşı düşen herhangi bir kavram paradoks olarak nitelendirilebilir. Paradoksların en eski örnekleri eski çağlarda yaşamış olan düşünürler tarafından verilmiştir. Mantıklı birer açıklaması olan paradokslar olduğu gibi yıllardır süregelen cevaplanmamış paradokslar da vardır.

Durumu daha iyi açıklamak için örnekler üzerinden gitmek gerekirse:

$$(13 \times 5) - 1 = 64?$$

Örneğin şekilde görüldüğü gibi bir üçgenin işaretlenmiş parçalarının yerlerinin değiştirilmesiyle ilk görüntü aynı en ve boy oranına sahip başka bir üçgen elde edilebilir. Buna rağmen alanları birbirinden farklılık gösteriyor. Ancak şekiller dikkatle incelendiğinde bu şekillerin birer üçgen olmadığı bu paradoksu açıklıyor. Şöyle ki bu şekillerin birer üçgen olması için içerdikleri benzer üçgenlerin eğimleri birbirlerine eşit olmalıdır. Mavi üçgenin eğimi 2/5 iken, kırmızı üçgeninki 3/8'dir ve buna karşılık büyük üçgenin eğimi 5/13'dür. İnsan gözü bu çok küçük eğim farkını ilk bakışta fark etmez ve buna bir açıklama getirmek için başka yerlere yönelir. Ancak parçaların alanları tek tek hesap edildiğinde 2 şeklin de alanı birbirine eşit çıkar.

İlk bakışta 1. şekildeki A ve B karelerinin renk tonları birbirinden farklı gözükmektedir. B karesi ve çevresindeki kareler cismin gölgesi altında kaldıklarından insan zihninde B karesinin diğerlerine göre daha açık renkli olduğu yanlışlaması oluşur. Ancak A ve B kareleri birbirleriyle birleştirildiğinde aslında aynı renk tonunda oldukları anlaşılır.

Kız bunaldı. İnsanlardan, çevresinden ve belki de kendisinden bunaldı. Ama çıkmadı sesi. Tam çılgın atacakken boğazına bir yumru takıldı. Sesler gözyaşına dönüştü. Usulca aktı gözlerinden. Ağladıkça küçüldü gözleri, büyüdü özlemi. Ağabeyi ona "Ağlayınca çok komik oluyorsun. Ağla da güleyim biraz." derdi. Her zaman kızıp çekidüzen verse de kendisine, umurunda değildi şimdi.

Kız bunaldı. Üstüne geliyordu şehir. Oysaki uçsuz bucaksız okyanuslarda yüzmeye alışmış bir balıktı. Turuncu bir Japon balığı... Sevimli mi sevimli... Hem okyanusun himayesinde hem özgür... Hem akli başında hem deli dolu... Gözleriyle kabbahalar atan, bir taraftan ciddiyetini koruyan. Ama farklı bir balık, kimsene benzemeyen mutlu bir balıktı o... Şimdi ise bir akvaryumda hapis, hareketsiz suskun mutsuz... Yem atılsa da

mutlu olamıyor. Okyanusunu istiyor. Bir kerecikte olsa eski dostlarını görmeyi umuyor. Okyanusunda değiştiğini biliyor ama içindeki özlemi susturamıyor.

Kız bunaldı. Başını kaldırdığında umut doğmuyor içine. Gözlerini kapattığında hayaller âleminin kapısını açamıyor. Korkuyor gelecekte, korkuyor geleceğin getirilerinden. Dün her şey yolundayken bugün neşesini kaybetti. Ve doğrusu "Beterin beteri vardır." sözü. Yarın daha da üzecekse kıztı, o zaman ne olacak. Ah dönebilse geçmişe; yok etse seçenekleri. Böylelikle seçmezdi kendini üzeni. Ama çok mu geç artık? Yapamadı mı bilim adamları bir makine, geçmişe dönebilmek için? Kız dünden uzaklaşırken, umudunu denize attı. Kim bilir, belki bir martı kapmıştı onu ya da dalgalarla çok çok uzaklara gitmiş, başkası sahiplenmiştir. Fakat kız, inaniyor onu bulacağına. Gidip bıraktığı yerden alacak onu. Alacak ve güzelleşecek her şey.

Kız bunaldı. Aslında kendisini kandırıyor. Suçu başkalarında arıyor. Her şey yolunda gitse, güneş yok diye bunalacak. Ama kız özledi. İçinden geldiği gibi masumca gülmeyi. Saçmaladığında tek olmadığını görmeyi. Yaptığı en hararetili tartışmalardan sonra, yiyeceğini o arkadaşlarıyla paylaşmayı. Sınav haftalarında 'ders çalışma bahanesiyle' sabahlamayı. Yatılı okumanın zorluklarını... Arkadaşı kâbus gördüğü zaman, yanında yatmak istemesini; üşümesini diye yorganın büyük bölümünü onun üstüne örtmeyi. Çok zıt karakterlere sahip kişilerle; aynı odayı paylaşmanın güzelliğini, saygı duymayı, kendisine saygı duyulmasını, susuşlarında bile kendisini ifade edebilmeyi...

Çok şey gizledi kız. Ama en önemlisi dostlarını, kardeşlerini, umudunu, okyanusu...

Yüzünü görmeyeli haftalar oldu... Bir zaman sonra hissetmeyeceğimi sandığım şeyleri hala hücrelerimde bile duyuyorum... Hiç geçmiyor zihnimde bıraktıkların...

Oysa ben iki günlük o koca ömrüme sığdırmıştım aşkı... O kadar küçüktü ki bir avucuma sığabilirdi, dokunmadın... Yazmaya kalktım konuşarak anlatamadıklarımı; kanatlarım yoruldu, kimseler okumadı...

Ve artık gönlümün yıkıntılarında can çekişiyor umutlarım... Son demlerimi yaşarken gene duymadın çılgınlıklarımı... Adeta kulaklarını tıkamıştın ve açmamaya yeminliydin... Belki hiç anlamadın... Belki de ben anlatamadım içimdeki seni... Eskiden öyle güçlüydü ki aşkı; seni de beni de yakabilirdi ama artık geriye, benden umutlarımdan kalan tefek kırmıklar var... Kırık bir düştü kaldı umutlarım işte... Yollarımda ayaz, gecelerim gündüzlerim zifiri karanlık senden sonra... Yüreğimde hasretim çaresiz...

Her gece boğazımda değil, yüreğimde koca bir düğümle tıkanıp ağladım...

Sessizdi, sensizdi her gecem... Buram buram acı kokardı...

ben seni, küçük dünyamda günde yarattım. Seni öylesine tüm ki dünyama, sen gittikten sonra bana... Sen teni olmuşsun vücudumun, sen atar damarı olmuşsun yüreğimin... Seni unutmaya, söküp atmaya imkân mı var?

Biliyorum benimki sadece bir hayaldi, belki de hayal olma cesareti gösteremeyecek kadar saçmaydı; ama yine de beni sev istemiştin... Her şey senin kadar imkansızdı.. Bana da hayallerimi yakmak düşüyordu... Affedin beni hayallerim...

11 TMA sınıfı tiyatro kulübü ve okul müzik korosu, Eryaman Zihinsel Engelliler Okulunu ziyaret etti. Okul öğrencileri, müzik ve tiyatro gösterimleri ile eğlendiler; coştular.

11 TM-A sınıfı iftiharla sunar: Şair Evlenmesi

Gazi Üniversitesi yılın romancısı olarak İskender Pala'yı seçti. İskender Pala'nın konuşma da yaptığı ödül törenine, biz de gittik ve usta yazarla karşılaşma imkânı bulduk.

Okulumuz 22.01.2010 tarihinde düzenlenen İstanbul gezisinde, Bahçeşehir Üniversitesi'ni ziyaret etti. Gezinin ardından, Okan Bayülgen'in Disko Kralı adlı eğlence programında; hoşça vakit geçirildi.

Okulumuz tarih öğretmeni Sedat TEZER ve İngilizce öğretmeni Murat Kayan milli kütüphaneye gezi düzenledi.

Mezunlarımıza ve mezun olacaklara ömür boyu başarılar dileriz.

Etimesgut Liseler Arası Bahar Şenliği TOBB Üniversitesi ve ABC Dershaneleri'nin sponsorluğunda okulumuz Toki Anadolu Lisesi'nde yapıldı.

Çok yoğun ilgi ve katılımın gerçekleştiği şenlikte; Pinhani, Tuşe, Depo 06, TRT Türk Sanat ve Türk Halk Müziği Koroları ve amatör müzik grupları sahne aldı. Paintball, playstation, vb. oyunlar oynandı. Dershane ve üniversite tanıtımları yapıldı.

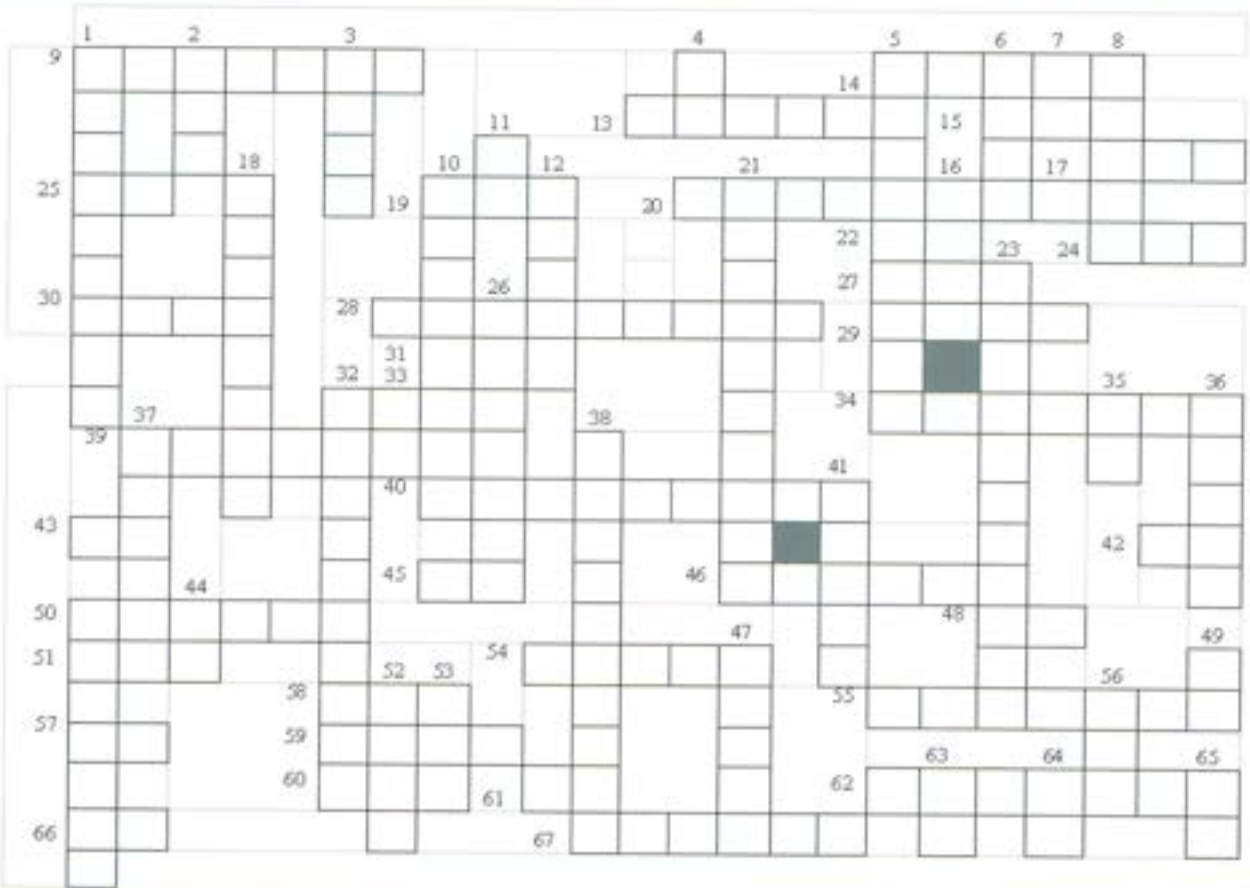

12.sınıf öğrencilerimizle ODTÜ'yü ziyaret ettik.

Okulumuz Tiyatro kulübü, Cihan Kaymak yönetiminde "Scapin'in Dolapları" adlı oyunu hazırladı ve sundu.

1. Kalp sesini dinlemeye yarayan alet.
2. Kalıtsal özelliklerin belirlenmesinde rol oynayan öge
3. Yumuşak maderler olan bakırta kalayın karışımından elde edilen sert alaşım.
4. Sodyum elementinin simgesi.
5. Matematikte ve bilgisayar programlamada bir problemin çözümünü sonlu sayıda aşamalarda geçerek veren sistematik süreç.
6. Gül ağacı ya da lüle taşından imal edilen bütün içmeye yarayan alet.
7. Bir organımız.
8. Diyet.
9. Elektrik devrelerinde çekilen akımın yüksek olması durumunda devreyi kesen eleman.
10. Denizaltılarda kullanılan, denizin üzerinde neler olup bittiğini gözlemeye yarayan dürbünömsü alet.
11. Kalsiyum elementinin simgesi
12. Karaciğerde geri dönüşümsüz genel bağ dokusu artışı
13. Bir basınç birimidir.
14. Akım şiddeti birimi
15. Bir başlaç
16. Kir izi
17. Bir çeşit motor
18. Elektromanyetik dalgaların hızı
19. Metallerin oksitlenmesi sonucu oluşan bazen istenen bazen de istenmeyen metaloksit tabakası.
20. röntgen, tomografi, sintigrafi, manyetik rezonans ve ultrason gibi filmleri çeken, inceleyen ve yorumlayan bilim dalı.
21. 1979 yılında Nobel Fizik Ödülünü alan Müslüman fizikçi
22. Renyum elementinin simgesi
23. Sibemetik adlı eseriyle Türkiye Millî Kültür Vakfı Ödülünü kazanan, türk ruh hekimliği ve sinir hastalıkları tedavilerine büyük katkılan bulunan bilim adamımız.
24. Parlak olmayan.
25. Tellür elementinin simgesi
26. Şarbon ve kuduz hastalıklarına aşılar bulan Fransız bilim adamı.
27. Yapma, etme
28. Bir dik üçgende en uzun kenar.
29. Kasetçalar
30. Başlı darbelerden korumak amacıyla sertleştirilmiş sentetik maddelerden yapılmış sağlam başlık.
31. Türk çalgısı.
32. Yeşil renkli bitkilerin ışık altında çok basit bileşiklerden(karbondioksit,su,nitratlar) karmaşık yapıtlı organik moleküller(profitler,glüsifler,ipitler) üretmesi.
33. Sümerlerde cennetin tanrısı Nammu' nun oğlu, Enlil'in babası Kin'in eşi.
34. Cıvanın diğer metallerle oluşturduğu alaşımlara verilen isimdir.
35. Gadolinyum elementinin sembolü
36. Uzağı görememe durumu.
37. Bazı hayvanların arka tarafında bulunan kedi türündeki canlılarda denge kurlanında fayda sağlayan ya da sadece oynamaları için olmuş doğal canlı yapısı
38. Böcek korkusu.
39. Rusların uzaya yoladığı insanlara verdiği isim.
40. Dr. Alexander Fleming'in keşfettiği hayat kurtaran antibiyotik
41. Bir nevi babil inanç
42. Kobalt elementinin simgesi
43. Yerkürenin uydusu
44. Bizmut elementinin simgesi.
45. Yüz metre karelik alan ölçü birimi
46. Uzun süreli, ne kadar süreceği belli olmayan
47. Bir mikroskop camı
48. Galyumun simgesi.
49. Matematikte bir sayı
50. Önce boksör olmaya karar veren ancak kendini gökbilimi içinde bularak kendi adıyla anılan teleskopu bulan bilim adamı.
51. Bir sayı
52. Üstü açık boru
53. Atmosferdeki su buharı.
54. Eski Sovyet uyduları devrelerinde zamanında pek yaygın olarak kullanılmış dil.
55. Radyoyu icat eden mucit
56. Elektriksel direnç birimi
57. Kemiklerin yuvarlak ucu
58. Bin kilogram
59. Hüzün, gam, keder.
60. Fotoğraf çekmek adına odak uzaklığını değiştirmek.
61. Kurşunun simgesi.
62. Deri altındaki veya organlar arasındaki dokunun iltihaplanması
63. Lityum elementinin sembolü
64. Germanyum elementinin sembolü
65. Nikel elementinin simgesi.
66. Silisyum elementinin simgesi
67. Genelde yazın terlemenin etkisiyle ortaya çıkan boyun ve sırt bölgesi doküntülen.

Zelihan ÇAKIR
Fizik Öğretmeni

